☆☆ M 149a.59

THE PUBLIC LIBRARY OF THE CITY OF BOSTON
THE ALLEN A. BROWN COLLECTION

Digitized by the Internet Archive
in 2016

https://archive.org/details/compendiumusices00bate

Joshua Bates. 30993 Sept. 25/59 *4059.5 M. 149.5

Compendiũ muſices

confectũ ad faciliorẽ inſtructionẽ can/
tum choralẽ diſcentiũ: necnõ ad intro/
ductionẽ huius libelli:qui Cãtorinus
intitulatur:omnibus diuino cultui de/
ditis ꝑutilis ⁊ neceſſarius: vt in tabula
hic immediate ſequẽti latius apparet.

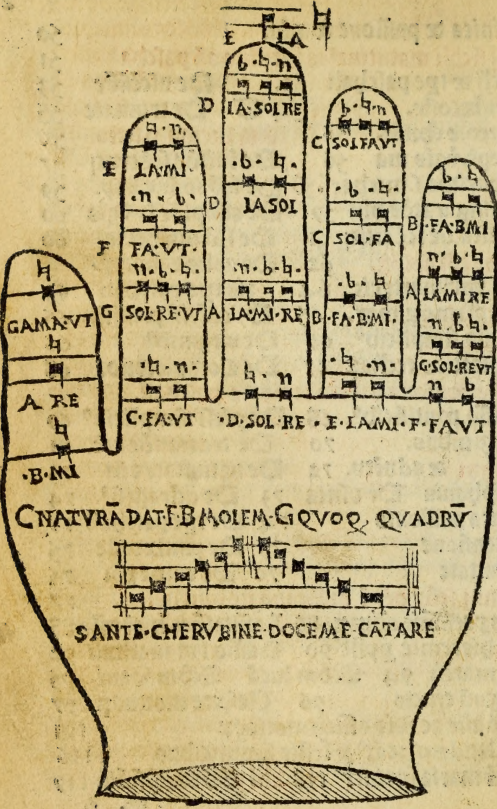
A

5252

Tabula contentoꝝ in hoc cantorino: ſiue romani cantus compendiolo.

Tractatus muſices. Carta ſc'da.
Inchoatio omniũ horarum Carta 17
Tonus oium Gloriaꝝ patri ꝑ introitu miſſaꝝ C. 18
Gloria in excelſis deo. C. 20.
Credo in vnum deum. C. 20.
Ite miſſa eſt ſm oẽs differẽtias ſuas 20.
Benedicam⁹ dño ſm oẽs variatiões 22.
Te deum laudam⁹ in tono feſtiuo 23.
Toni octo regulares 25.
Toni quattuor irregulares 27.
Modus feſtiuus intonandi Magnificat 27.
Modus intonãdi pſalmos feriales 27.
Modus ferialis itonãdi Magnificat 27.
Tonus Capituli horarum 29.
Tonus feſtiuus orationis 29.
Tonus ferialis orationis 30.
Tonus ferialis epl'aꝝ ꝛ euãgelioꝝ ordis minoꝝ 30.
Tonus epl'aꝝ ꝛ euãgelioꝝ modern⁹ 31.
Lectio Completorij.i. Fr̃es: ſobrij eſtote 34
Ton⁹ ſiue cant⁹ lectionũ clericoꝝ omniũ 35
Ton⁹ lectionũ ꝛ benedictionũ matutini 40
Toni octo Glorie pr̃i ꝑ rñſorijs matutini 43
Capitulũ prime.i. Regi ſeculoꝝ 43
Reſponſoria breuia per omnes horas diei. 44
R. br. de aduentu domini. 44
De vigilia natiuitat dñi. De natiuitate dñi 46
De epiphania domini. 46
De dñicis q̃n fit de tpe 47 De q̈drageſima 49

Dominica de paſſione domini 50
¶ Verſiculi matutinales i triduo añ paſcha 51
Verſicl'i de tpe paſchali 53. De aſcẽſiõe 53
De penthecoſte. 54 ¶ De trinitate 55
De corpore chriſti. 56 Feria breuia p feſtis 56
De ɔcept.vgis ma. 56 De inuẽtiõe ſcẽ cruc 57
De apparitõe.ſ.michael'.58 De ſcõ ioãne bap. 59
De trãſfiguratõe dñi 59 De aſſũptõe b vgis 60
De exaltatõe ſcẽ cruc 61 De ſcõ michaele 60
¶ De cõi apſoꝝ. 62 De apl'is z martyris tpe paſchali 63
De cõi vni⁹ martyris 64 De cõfeſſ pontifi. 65
De cõi pl'i moꝝ mar. 65 De virginib⁹ 66
De ɔfeſſo.ſimplicib⁹ 66 De Completorio. 68
De dedicatiõe eccl'iaꝝ 67
¶ Reſponſoria breuia tempore paſchali.
De ɔfeſſo.pontificib⁹ 68 De ɔfeſſ.ſimplicib⁹ 69
De virginibus. 70 De dedicatiõe ecc. 71
¶ Hymni de aduẽtu. 72 De natiuitate dñi 73
De epiphania De dñica 73 De q̃dragesi⁹ 74
De dñica paſſionis 74 De tpe paſchali 75
De aſcenſione 75 De penthecoſte 75
De trinitate 76 De corpe xpi 76
¶ Hymni ſcõꝝ oẽs i ordie ſuo ſicẽ ſunt in kal. 77
Verſus pceſſiõis oliuaꝝ 86 Lamẽtatões hierẽmie 88
Oratio hieremie pphe 90 Paſſio ſm matthẽu 92
Scdm marcũ 94 Scdm lucã Scdm ioanẽ 95
Ecce lignũ crucis 96 Veſpere mortuoꝝ 97
Inuitat.añe ac feria officij mortuoꝝ 101
Te deũ laudam⁹:cãt⁹ p feſtis ſimplicibus 116
Añ Scã maria ſuccurr 118 Añ Sb tuũ pſidiũ 119

E LA
D LA·SOL·RE
C SOL·FA·VT
E LA·MI
D LA·SOL
C SOL·FA
B ·FA·B·MI
F FA·VT·
A LA·MI·RE
G SOL·RE·VT
A LA·MI·RE
B ·FA·B·MI·
G·SOL·RE·VT
GAMA·VT
A RE
·B·MI
C·FA·VT
·D·SOL·RE
·E·LA·MI·
F·FA·VT
C NATVRĀ DAT·F·B MOLEM·G QVOQ QVADRV̄
SANTE·CHERVBINE·DOCE ME·CĀTARE

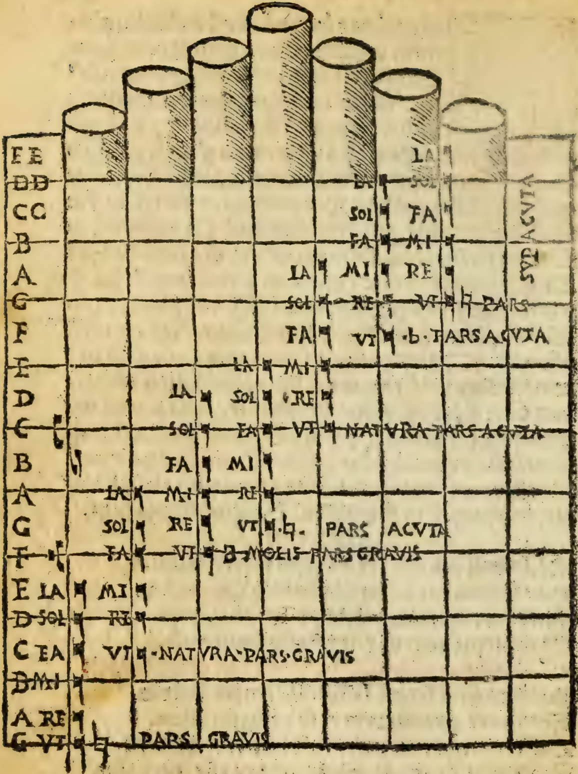
PRopꝛietas in muſica eſt deriuatio plurium vocum: ab vno eodēq; pꝛincipio. Exiſtētibꝰ igit̃ modis ſiue ꝓpꝛietatibꝰ tribꝰ totius cantꝰ: ꝑ ipſaꝝ notitia hñda cuilibet vnica eſt lr̃a aſſignata. Nã pꝛopꝛietati nature data eſt lr̃a C: b. molli F: et ♮ quadro G. qbus vocum pꝛincipiū ꝓpꝛietatū ꝓcedit. ſ. vox Ut: quã cetere ſibi oꝛdiate voces videlicet Re: Mi: Fa: Sol: La: ꝑ eandē ꝓpꝛietatē ſequunt. Ut enim vox in C locata cū ſuis oꝛdinatis vocibꝰ: ſcȝ Re Mi Fa Sol La: ꝑ ꝓpꝛietatē nature ĩ graui vel acuto cantat: In F ꝑ b molle: In G. ꝑ ♮ quadrū. Uñ v̾ſus: Nature modū ꝑ C. cātare ſolemꝰ. F b molle notat: ſȝ G quadrū oſtendit. ¶ Nota ꝙ ſigna ſiue claues (vt vulgo di?) demōſtrātes ſedē totius cantus vniuerſaliter viſitate: ſunt due: videlȝ F graue: loco cuiꝰ lr̃e talis figura ponitur. Et ♮ acutū: ꝑ quo tale ſignū. Per ipſaꝝ autē diſcretā repoſitionē ꝑ lineas pōt oīs cantus cuiuſcūq; ſit toni rōnabilr̃ collocari. Diſtāt eñ ab inicē per diapente: naȝ F in grauibꝰ: C ĩ acutis ꝯſtituta ſunt.

¶ Verſus

Re. la. vult pꝛimus: re. fa. retinetq; ſecundus.
Per ſextam mi. fa. terno: quarto dato mi. la.
Fa. fa. fert quintus: fa. la. pꝛebet tibi ſextus.
Ut. ſol. ſeptenus: vt. fa. captatq; ſupꝛemus.

¶ De intonatiōe pſalmoꝝ dant hi verſus: videlȝ

Pꝛimus cum ſexto: fa. ſol. la. ſemper habeto.
Tertius et octauus: vt. re. fa: atq; ſecūdus.
La. ſol. la. quartus: vt. mi. ſol. ſit tibi quintus.
Septimus fa. mi. fa. ſol: ſic omnes eſſe recoꝛdoꝛ.

EE LA
DD LA SOL
CC SOL FA
B FA MI
A LA MI RE
G SOL RE VT PARS
F FA VT b PARS ACVTA
E LA MI
D LA SOL RE
C SOL FA VT NATVRA PARS ACVTA
B FA MI
A LA MI RE
G SOL RE VT PARS ACVTA
Γ FA VT B MOLIS PARS GRAVIS
E LA MI
D SOL RE
C FA VT NATVRA PARS GRAVIS
B MI
A RE
G VT PARS GRAVIS
SVPACVTA

Quiſquis ad canēdi ſciaʒ eru
diedꝰ accedis: diſpoſitionē:
vim: ⁊ ordinē lr̄aꝝ (per quas
oīs cantꝰ habʒ diſcretionē)
cordi memoriter īprimas:
videlicʒ ꝙ ponunt̄ ⁊ ſunt in
in ordine manꝰ ſeu palme vi
ginti litterę: que diuiduntur
in ſubgrauibꝰ: grauibꝰ: acu-
tis: ⁊ ſupacutis. At vͦ ipſe lr̄e in ordine manꝰ nō ſūt
niſi ſeptē: voce ⁊ forma differētes ſ. A. B. C. D. E. F.
G. Subgrauis vna eſt dūtaxat lr̄a greca oīuʒ prima
in pͥncipio pollicis manꝰ ſiniſtre a latinis philoſophis
addita: quā qdam eoꝝ vocabulo γ. Gamma dicūt.
Nos vͦ latini G. appellamus: in qua noſtre muſice
omnis ſumit ordo principiū. et ipſius Gāma noſtra
manus ornata: initio ſe a grecis profitetur exordium
ſumpſiſſe. Graues littere ſunt ſeptem: ſcilicet A. B.
C. D. E. F. G. Et graues dicuntur: quia in inferiori
loco primitus ſunt formate: hoc eſt in voce pectoris.
Habentqʒ principium in prima iunctura pollicis: ⁊ fi
neʒ in ſecunda iunctura auricularis. Acute ſimiliter
ſunt ſeptem: ſcilicet A. B. C. D. E. F. G. que nō ſunt
a primis grauibus nomine differentes: ſed forma
dumtaxat. Ideoqʒ acute dicuntur: eo ꝙ acutum red
dant ſonum reſpectu grauium predictaruʒ. Forman-
tur enim in ſuperiori loco: id eſt in voce gutturis. Et
habent principium in tertia iunctura auricularis: fi-
neʒ vͦ in ſecunda iunctura indicis. Superacute ſunt
qnqʒ. ſ. AA BB. CC. DD. EE. et iō ſupacute dicū

tur eo q̄ ſup p̄dictas acutas acutiorē reddāt ſonū. Et rō eſt. q̄ formanſ in ſupiori loco. ſ. i voce capitis: ⁊ hn̄t p̄ncipiū i ſecūda iūctura mediū: finē vo in tertia iunctura eiuſdem a tergo: vt manū intuenti patet.

Ut aūt ordo lr̄aꝝ naturalr̄ poſitaꝝ tibi breuit̄ pateat: et q̄ in ſpacio: q̄ vel lr̄e ſint in linea cognoſcas: inferius p̄pende diſpoſitas Gamma in linea A. in ſpacio B. in linea C. i ſpacio D. in linea E. in ſpacio F. in linea G. in ſpacio A in linea B. in ſpacio C. in linea D. in ſpacio: E. in linea F. in ſpacio G. in linea AA. in ſpacio BB. in linea CC. in ſpacio DD. in linea EE. in ſpacio. Uide q̄ lr̄e que in grauib⁹ in linea notanſ: in acutis in ſpacio demonſtrantur: ⁊ que in acutis in ſpacio ſunt notate: in ſuperacutis in linea ſunt ſcripte.

Preterea ſciendū eſt q̄ b. rotundū in diſpoſitione litterarū nō debet p̄prie lineā aut ſpaciū occupare nec locū naturaliter habere: q̄ nō eſt de computo ſeptē litterarū muſicaliū: ſi enim eſſet aliq̄ de ſeptē per duplarē ꝯſonantiā alicui grauiū vel ſupacutarū reſponderet. Grauib⁹ q̄ppe p̄ duplarē reſpondere nō poteſt conſonantiā: q̄ minus eſſet ſemitoniū. Supacutis vo per diapaſon nequaq̄ꝫ conſonat: q̄ ſemitoniū ſupabundat. Uocaſ eni apud grecos b rotundū ſiue menon: hoc eſt accidens vel accidentale: quod eni eſt accidētale nō eſt p̄priuꝫ: ⁊ qd̄ non eſt p̄priū nō eſt naturale. Inuentū eſt aūt b rotundum ad temperandū tritonū: qui ſup ſcilicet naturaliter inuenit̄: vbi enim cantus aſperior ſonat b rotun

dū loco. ♮.quadri:ad temperandā tritoni duritiā fur tim interponit. Sed vbi cantus ad ſuā naturā recurrerit/ſtatim debet auferri. Igit qꝛ b rotundū eſt accidens vel accidentale:ꝛ accidens poteſt adeſſe vel abeſſe ſine corruptione ſubiecti:vbi neceſſariū fuerit apponat. ¶ Nec id te lateat ꝙ p̄dictis ſeptē lr̄is voce ꝛ forma differentib⁹ aſſociate ſunt notule ſeu voces ſex: ſ. vt:re:mi:fa:ſol:la:que ex duab⁹ primis ꝓprietatib⁹ ſ. ♮.quadri:ꝛ nature qnquies repetite ponunt:ꝛ ex tertia.ſ.b.rotundi proprietate bis interponi noſcuntur. ¶ Sunt ergo note oēs in manu numero q̄draginta due numerate:videlicet a Gāma ad EE.vltimū viginti ſedib⁹ collocate. ¶ Et nota ꝙ ſyllaba:vt:ſemp ē caput ꝛ principiū aliarū ſibi ſuccedentiū ſyllabaꝝ.ſ. re.mi.fa.ſol.la. Harū enim omniū ſex ſyllabarū aggregatio dī in cantu deductio : qꝛ deducit modulantium voces ex grauitate in acumen : ꝛ ex acumine in grauitatē. ¶ Et quia illa nota ſiue ſyllaba:vt:ſepties in manu reperit : ideo dicimus ꝙ ſeptē ſunt deductiones manus ſeu palme:vn̄ prima deductio habet principiū in G ſubgraui:ꝛ finē in F.graui: ꝛ cantat per ♮.quadrū graue. ¶ Secūda habet principiuꝫ in C.graui:ꝛ finē in A.acuto:ꝛ cantat per naturā grauē ¶ Tertia habet principiū in F.graui: fineꝫ vō in D. acuto:ꝛ cantat per b.molle graue. ¶ Quarta habet principiū in G.graui:ꝛ finē in F.acuto:ꝛ cantat per ♮.quadrūacutum. ¶ Quinta habet principiū in C. acuto:finem vō in AA.ſuperacuto:ꝛ cantat per naturam acutam. ¶ Sexta habet principium in F.acuto: ꝛ finē in DD.ſuperacuto:ꝛ cātat per b.molle acutū.

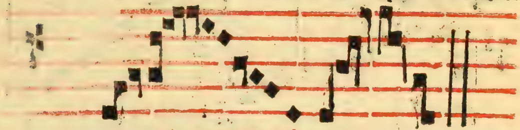
¶ Septima hẽt principiũ in G.ſupacuto: finẽ vo in GG.ſupacuto: ⁊ cãtaſ p ♮♮.quadrũ ſupacutũ.

¶ Breuis ⁊ vtilis regula p ſciẽdis mutationibus.

Mutatio ẽ alicui⁹ vocis vl' note vni⁹ ꝓpetatis ĩ alterã eiuſdẽ ſoni atq; loci varietate acceptio Fit nãq; mutatio vel fieri põt ĩ q̃libȝ loco vbi due vel tres voces ſiue note noĩe ſũt diuiſe: q̃ qdẽ ſb vna ſola lra ĩcludũt. Itaq; ad mutatõẽȝ faciẽdã reqrit ꝙ ibi ſint due voces vniſonũ faciẽtes: ⁊ ꝙ ꝓprietates p q̃s fit mutatio iũgãt ad inuicẽ ĩ vna voce. vñ vbi ſola vox eſt: nõ põt fieri mutatio: etiã ſi ſint due voces ⁊ ñ ſint eq̃les in ſono: nõ fit mutatio: vt ſunt iſte due voces de b.fa.♮.mi: q̃ differũt ſono p ſemitoniũ mai⁹: qđ ẽ inter fa.⁊ mi. ¶ Preterea notare debem⁹ vocũ variandaꝝ finẽ: q̃ꝛ ſi tmĩatio fiat ĩ Ut: vel ĩ Re: vel ĩ Mi: tũc aſcẽdendo facim⁹ mutationẽ. Si vo vocũ variandaꝝ termĩatio fit in Fa: vel in Sol: vel in La: tũc deſcẽdẽdo mutam⁹. Patet iſta ĩ ſbſcriptis mutationũ exẽplis: vbi Ut: Re: Mi: ad inuicẽ variam⁹: qꝛ tũc ſemꝑ aſcendẽdo mutamus. Fa: Sol: La: ſemꝑ deſcẽdendo variam⁹. vñ vſus: Ut Re Mi ſcãdim⁹: ſi variare volem⁹. Sȝ deſcẽdem⁹: ſi Fa Sol La variam⁹. ¶ Iteȝ nota ꝙ nõ debet fieri mutatio: niſi neceſſitate cogẽte. Uñ duplex eſt neceſſitas. Prima eſt qñ ꝓprietas vna nõ ſufficit ad aſcẽſum vel deſcẽſum cãtus: ⁊ tũc opoꝛtet mutationẽ fieri ꝓprietatis ipſi⁹ in aliã cantui magis deſeruienteȝ. Et q̃ȝdiu p vnã ꝓprietatẽ põt cantari: nõ debet fieri alteri⁹ ꝓprietatis mutatio: ſȝ vitari. Secũda neceſſitas eſt: ꝙ lȝ vna ꝓprietas p aſcẽſuȝ vel deſcẽſum cantui deſeruiret: tñ de neceſſitate mutatur in

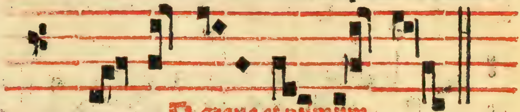
aliaꝫ ad cantũ magis armoniacũ faciẽdũ: vt ſepe fit de b molle in ♮ duro ꝛ ecõuerſo: et tunc totaliter nõ debet vitari mutatio.

¶ Primus mutatiõis locus ♮ q̃dri ꝛ nature.

C. graue et primum.

Secundus mutationis locus ♮ quadri ꝛ nature.

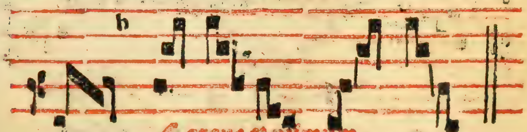
D. graue et primum.

¶ Tertius mutatiõis locus ♮ quadri ꝛ nature.

E. graue et primum.

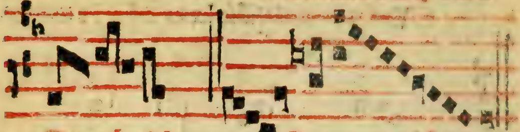
¶ Quartus mutatiõis locus nature et b.mollis.

F. graue et primum.

¶ Quintus mutationis locus.

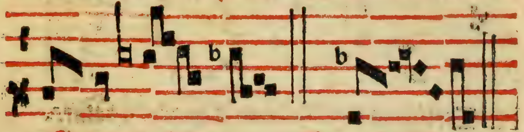
Loc⁹ nature ⁊ b.moll. Locus nature ⁊ ♮ quadri.

G acutū ⁊ ſcd̄m. G acutum ⁊ ſcd̄m.

¶ Quintus mutatōis loc⁹. ¶ Sext⁹ mutatōis locu

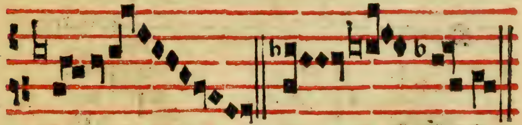
Locus b mollis ⁊ ♮ quadri. Loc⁹ nature ⁊ b moll.

G acutū ⁊ ſcd̄m. A acutū ⁊ ſcd̄m.

¶ Sextus matationis loces.

Locus nature ⁊ ♮ q̄dri. Loc⁹ b moll ⁊ ♮ q̄dri.

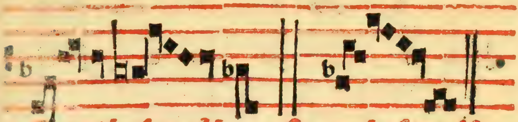

A acutū ⁊ ſecundū. A acutū ⁊ ſecundū.

¶ Sequitur de ſeptimo mutationis loco.

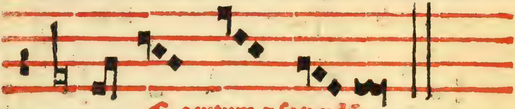
¶ Septimus mutationis locus.

Loc⁹ b moll' ⁊ ♮ q̄dri. Loc⁹ b moll' ⁊ nat̄e acute.

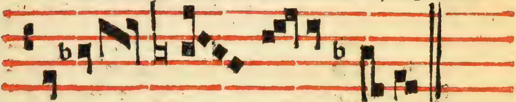
C acutū ⁊ ſecundū. C acutū ⁊ ſecundū.

¶ Septimus mutatōis locus ♮ q̄dri ⁊ nature acute.

C acutum ⁊ ſecundū.

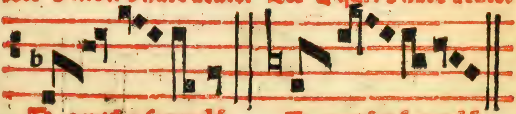
¶ Octauus mutatiōis locus b mollis ⁊ ♮ quadri.

D acutum ⁊ ſecundū.

¶ Octauus mutationis locus.

Loc⁹ b moll' ⁊ nat̄e acute. Loc⁹ ♮ q̄dri ⁊ nat̄e acute.

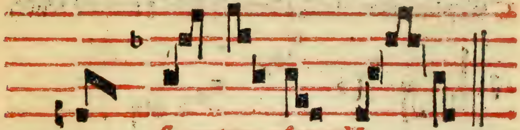
D acutū ⁊ ſecundū. D acutū ⁊ ſecundū.

¶ Nonus mutationis locus ♮ q̄dri ꝛ nafe acute.

E. acutum ꝛ ſecundum.

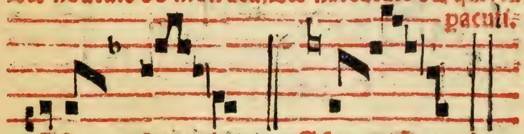
¶ Decim⁹ mutatio̅is locus nature ꝛ b. mollis.

F acutum ꝛ ſecundū.

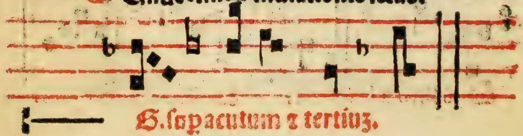
¶ Undecim⁹ matationis locus.

Loc⁹ nē acute ꝛ b moll̄ acu. Loc⁹ nafe acute ꝛ ♮ q̄dri ſupacuti.

G ſupacutū ꝛ tertiuꝫ. G ſupacutū ꝛ tertiuꝫ.

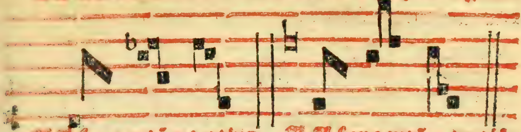
¶ Undecimus mutationis locus.

G. ſupacutum ꝛ tertiuꝫ.

Duodecimus mutatiõis locus.

Locꝰ nãle acute ꝛ b moll. Locꝰ nẽ ꝛ ♮ q̃dri ſupacu.

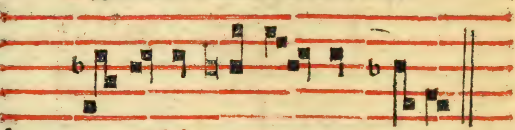
A A ſupacutũ ꝛ tertiuꝫ. A A ſupacutũ ꝛ tertiũ.

Xijꝰ mutatõis locꝰ. b moll' ꝛ ♮ q̃dri ſupacu.

A A. ſupracutum ꝛ tertium.

Tertiuſdecimus mutatõis locus.

CC. ſupracutum ꝛ tertium.

Quartuſdecimꝰ mutatiõis locus.

DD. ſupracutum ꝛ tertium.

¶ Notato ordine litterarū per lineas ꝛ ſpacia poſitarum ac vocū deductionibus. Ad diſpoſitionē coniunctionum ꝛ conſonantiarum veniamus.

¶ De coniunctionibus vocum que ſint.

Coniunctio in muſica eſt diſpoſitio ſiue ordinatio ſonoꝝ ſiue vocū adinuicē in ſyllabis ꝛ dictionibus. ¶ Tonus igit̄ ſemitoniū: ditonus ꝛ ſemiditonꝰ coniūctiones vocant̄ q̄ cōſonantiarū mēbra ꝓprie nuncupant̄. Unde Iſidorꝰ: Toni: ſemitonia: ditoni: ſemiditoni: ſunt ꝑticule cōſonantiarū: per quas voces vocibus ꝛ cantibus cantus iungunt̄. ¶ Tonus a tono non differt in aliquo: nec ſemitoniū a ſemitonio: ſimiliter aūt ditonus a ditono nō vllo modo diſcrepat: nec ſemiditonus a ſemiditono. Licet enim tonus/ ſemitoniū: ditonus: ſemiditonus pluribꝰ in locis in manu reperiant̄: idem tñ ſemꝑ ſunt qđ ſuperius eſſe diffiniunt̄. ¶ Quiſqs igit̄ bene naturaliter ꝛ perfecte cantare deſideras: habeas coniūctiones per manus articulos determinatas. Inſuꝑ ſi menti memoriter inſertas cum adiunctis cōſonantiis tenueris: peritus cantor ſi adſit poſſibilitas vocis facile eſſe poteris: qm̄ quod ore decantes tentabis auditu ꝛ corde intelligere/ preualebis. Sed iam primo videamus quid ſit tonus.

¶ De tono.

Tonus qui omniū prima ꝛ integra dr̄ eē cōiunctio: eſt duoꝝ ſonoꝝ inequaliū per ſpaciū integrū imediate iunctoꝝ acceptio. ¶ Dicitur aūt tonus a tonādo: ideſt ꝑfecte ꝛ inte

gre pronūciando:q: vtrūq3 ſonū plene ꝛ integre pronūciare debemus. Et eſt tonus inter G. ꝛ A. ꝛ ecōuerſo. ꝛ ab A. ꝛ B. ꝛ ecōuerſo: inter. C. ꝛ D. ꝛ ecōuerſo ꝛ a D. ad E. ꝛ ecōuerſo: et ab F. et G. ꝛ econuerſo in grauibus acutis ꝛ ſupacutis vt hic patet exemplo.

¶ De ſemitonio.

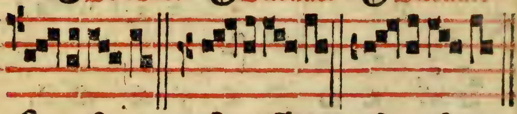
Semitoniū minus eſt duoꝝ ſonoꝝ inequaliū per ſpaciū imꝑfectū ꝛ nō integrū īmediate iunctoꝝ acceptio. Et dr̄ ſemitoniuʒ a ſemi quod eſt imꝑfectū/vel incōpletū vl' nō integrū: ꝛ tonus quaſi impfectus ꝛ nō integer ton⁹. Et ideo ſicut tonus pfecte cōplete ꝛ integre pronunciatur. ita ſemitoniū quod duarū partiū toni minor pars eſt impfecte incōplete ꝛ nō integre pnūciari debet: quod manifeſte intelligentiū platione ꝛ in monacordo patet. Et eſt ſemitoniū inter B. ꝛ C. ꝛ ecōuerſo. E. ꝛ F. ꝛ ecōuerſo. A. ꝛ b. rotundū: ꝛ ecōuerſo in grauibus acutis ꝛ ſuperacutis: vt hic pꝫ exēplo.

De ditono.

Ditonus eſt duoꝝ ſonoꝝ ſeu vocū ꝑ duo ſpacia plena integra atqȝ ꝑfecta iunctoꝝ acceptio. Hēt ergo diton⁹ duos tonos: voces tres ⁊ interualla duo: et q: ex tonis cōpoſitio debet eē ꝑfecta plena: ⁊ itegra ei⁹ ꝓnūciatio. Dr̄ aūt diton⁹ a dia qđ ē duo: ⁊ ton⁹: q: ex duob⁹ iungit̄ tonis: vt h̄ pȝ exē⁹

¶ Ditonus. ¶ Ditonus. ¶ Ditonus.

Semiditon⁹ eſt triuȝ vocū ſeu ſonoꝝ ꝑ ſpacium vnū: plenū itegrū atqȝ ꝑfectū: ⁊ aliō nō integrū atqȝ iꝑfectū iūctoꝝ acceptio. ¶ Et dr̄ ſemiditon⁹ a ſemi qđ eſt nō plenū ⁊ nō ꝑfectū: ⁊ diton⁹ q̄ſi iꝑfect⁹ tonus cū ꝑfecto ⁊ cōpleto tono. Perfectā qꝑpe habere nō pōt ſemiditon⁹ ꝓnūciatōeȝ ſicut diton⁹: q: ex maioris ſemitonij deꝑditōe ad ꝑfecta ſpacia nō attigit. idcirco toni ꝑfectā ⁊ ſemitonij imꝑfectā habent ꝓlationeȝ: vt hic ſequit̄.

¶ Semiditon⁹ ¶ Semiditon⁹ ¶ Semiditon⁹

¶ De diateſſaron ¶ Prima ꝯſonātia.

Diateſſaron ꝯſonātia fit ex q̄ttuor ſonis ꝯſtituentibus duos tonos ⁊ vnū ſemitoniū minus.

Dicta eſt enī a dia quod eſt de: ⁊ teſſaron q̄ttuor: quaſi ex quattuor vocibus facta. Igitur quoniā diateſſaron ꝯſonantia quattuor retinet voces: tres tm̄ neceſſe eſt habeat differētes ſpecies. Omnis nāq̄ conſonātia vnam ſemper minus habet ſpeciē: q̄ fuerint ei⁹ voces. Prima nāq̄ eius ſpecies formatur ex tono ſemitonio: ⁊ tono in eleuatiōe. Incipitur enī in A re ꝑma corda grecoꝝ: ⁊ ꝓcedit ad q̄rtā lrāȝ. ſ. D. his ſyllabis: Re. mi. fa. ſol: ⁊ vbicūq̄ reperiūtur ſiles voces: ſemper fit prima diateſſaron ſpecies. Secunda ſpecies diateſſaron eleuatur ſemitonio et duobus tonis incipiendo in B mi: hiſq̄ quattuor ſyllabis ꝓcedit: Mi. Fa. Sol. La. ⁊ vbicūq̄ ſimilis vocū cōmixtio reperitur: ſemꝑ fit ſecūda ſpecies diateſſaron. Tertia đo ſpecies diateſſaron eleuatur duobus tonis ⁊ ſemitonio in formatione: incipiturq̄ i C fa. ut. et procedit per has voces: Ut. Re. Mi. Fa. ac vbicūq̄ reperitur ſimilis vocum aggregatio: ſemper fit tertia diateſſaron ſpecies: vt hic patet inferius.

Prima ſpēs diateſſaron. — Scda ſpēs. diateſſaron. — Tertia ſpēs. ditteſſaron.

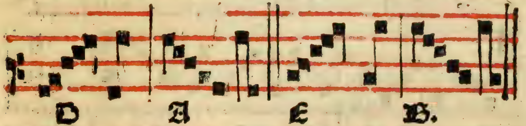
A D B F C F

Diapente. — Secūda ꝯſonātia

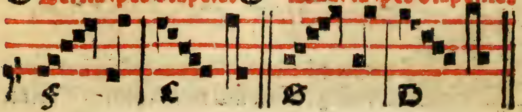
Diapente eſt ꝯſonantia quinq̄ ſonos: tres tonos: vnūq̄ ſemitoniū min⁹ cōtinētib⁹ facta.

¶ Dicta eſt enim a dia quod eſt de: ⁊ penta quinqȝ quaſi ꝯſonātia ex quinqȝ vocib⁹ mixta. ¶ Fit equidē diapente ex diateſſaron ⁊ tono ſupaddito: que cū qnqȝ tm̄ habeat voces: quattuor neceſſe eſt retineat ſpecies. ¶ Pria nāqȝ diapēte ſpecies formaē ex prima ſpecie diateſſaron ex tono in acuto repente ſupaddito ꝓcedens his ſyllabis: re. mi. fa. ſol. la. intenſiue: ⁊ vbicūqȝ fuerit ſimiliū ꝯiunctio vocū: ſemꝑ fit prima ſpecies diapentes. ¶ Secunda ſpecies diapentes formaē ex ſecūda ſpecie diateſſaron: vt ſupra. ꝓcedit nāqȝ ꝑ has ſyllabas: mi. fa. ſol. la ... ¶ Tertia diapentes ſpecies formaē ex tritono ⁊ ſemitonio: hiſqȝ procedit ſyllabis: fa. vt. re. mi. fa. ⁊ vbicūqȝ fuerit ſimiliū ꝯnexio vocū: ſemꝑ fit tertia ſpecies diapēte. ¶ Quarta vero ſpecies diapentes formaē ex tertia ſpecie diateſſaron: ⁊ tono in acutiori parte ſupaddito ꝓcedēs his ſyllabis: vt. re. mi. fa. ſol. ⁊ vbicūqȝ fuerit ſimiliū ſonorum cōmixtio fit ſemper quarta ſpecies diapentes vt hoc monſtratur exemplo.

¶ Prima ſpēs diapēte. ¶ Scd̄a ſpēs diapente.

¶ Tertia ſpēs diapēte. ¶ Quarta ſpēs diapente.

¶ De conſonantia diapaſon.

Diapaſon ɔſonantia fit ex octo ſonis ɔſtituētibus quinqꝫ tonos ꝛ duo ſemitonia minora. Dicit enim a dia quod eſt de: ꝛ paſon oē: quaſi ɔſonantia ɔſiſtens ex oībus ſonis. Oēs quidē ſoni ſunt ſeptē in tota muſice diſciplina: qbus cum primo replicato hec pfecta diapaſon ſimphonia perficit. ¶ Septē ſunt differentes diapaſon ſpēs: q̄ꝝ prima fit ab A. graui ad A. acutuꝫ. Scda a B. graui ad B. acutū. Tertia a C. graui ad C. acutū. Quarta a D graui ad D. acutū. Quita ab E. graui ad E. acutū. 6ª ab F. gui ad F. acutū. 7ª a G. graui ad G. acutū.

¶ De tropi ſeu toni deſcriptione.

Tropus tonus ſiue mod⁹ eſt q̄pluriū vocum ex diapente ac diateſſarō ordīatiōe ſpeciei debite ɔiūctarū in acumīe ꝛ grauitate diſtantium per aſcenſum ꝛ deſceſum ɔgrua neumaꝝ forma ɔſtitutarū ɔueniens ɔſtitutio. ¶ Et ideo greci(a qbus hec muſica primitus eſt exorta) quattuor tropos. ſ. tropū: deuterū: tritū: ꝛ tetrardū: ſub quattuor vocum cognitione. ſ. re. mi. fa. ſol. ac d. e. f. g. primarū lr̄aruꝫ finaliū terminatione ſtatuere notandos: vt ex huiuſmodi finaliū litteraꝝ atqꝫ vocū effectus notitia i ipſorū tropoꝝ pfectionis ꝛ nature notitiā venirem⁹. Protus nāqꝫ tropus qui primus eſt in voce: re. ꝛ d. p̄ma ſibi ɔiuncta lr̄a cum ſuo ſubiugali finitur. Deuter⁹ q ſecūdus eſt tropus in mi. voce ꝛ e. prima lr̄a cum ſuo ſubiugali finalem ſedē acqrit. Tritus v° qui tertius tropus eſt eiuſqꝫ ſubiugalis in voce fa. atqꝫ f. prima ē terminatus. Sed tetrardus tropus quartus in voce

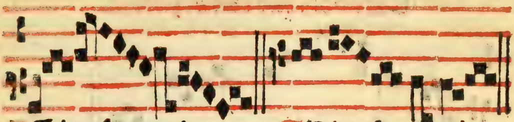
ſol G.que prima cū ſuo ſubiugali eſt cōſtatus. He q-
dem voces ⁊ lr̄e graues ſunt:⁊ in eis tropoꝝ termini
ſtatuunt:vt auctenticoꝝ pfectionibus atq̧ plagaliū
eorūq̧ formationib⁹ ſatiſfiat. Sunt ergo octo tropi ſi
ue toni numero differentes:quoꝝ qlibet ſuā formā
ordinē atq̧ modū habet:vt patebit exemplo.

¶ Quomō pdicti tropi modi ſeu toni ex
ſupra nominatis ſpecieb⁹.ſ.diateſſaron:dia
pēte:ac diapaſon ꝯſtituant ac forment.

PRotus tropus ſiue tonus qui in ordine pri-
mus:eſt ſuam formā ⁊ eſſe a diapēte ⁊ dia-
teſſaron recipit:qm̄ ex ipſoꝝ primis ſpecieb⁹
formaē.ſ.re.la.prima diapente ſpecie ⁊ ex re-
ſol.prma diateſſaron ipſi prime diapente ſupaddita
ſpeciei. Producūt enim diapaſon he coniuncte ſpēs q̄
ſunt re.la.⁊ re.ſol.in D.primo termino inferiori fun
date: et in D.ſecundo termino ſuperiori terminate.
Forma igiē huius primi tropi ſeu toni auctētici ꝯſtat
ex prima diapēte ſpecie re.la.⁊ ex prima diateſſarō ſu
perius adiūcta re.ſol.cuius forme demōſtratio infe-
rius patebit. ¶ Forma ſubiugalis prothi tropi ſiue to
ni eſt in D.primo cum ſuo re.prima diapēte ſpēs in-
choata.ſ.re.la.⁊ ab eiuſdē prima diateſſaron deorſū
tendens ſpēs ordinata.ſ.ſol.re.q̄ forma a ſui autētici
ſpecierū autēte nō deficit:q̃zq̧ in diateſſaron poſitiōe
ab auctentici forma diſtet:vtriuſq̧ tn̄ finis idem eſt.
¶ Forma igiē plagalis huius eſt ex diapēte ſpecie p̄-
ma re.la.⁊ ex diateſſaron etiā prima diapente ipſi cō

iuncta inferius ſol.re.vt inferius patet exemplo.

¶ Demõſtratio prothi perfecti. ¶ Demõſtratio plagalis pthi iperfecti.

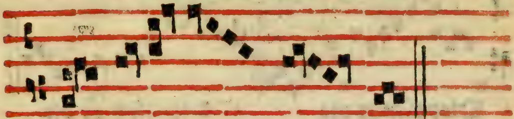

¶ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſarõ cõnexa ſuperius. ¶ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſaron cõnexa inferius.

DEuterus tropus ſeu tonus qui auctenticorum ſecundus: ſed in troporum ordine tertius eſt: ex diapente ac diateſſaron recipit formam ſuam ⁊ eſſe. Ex ſecunda enim diapente ſpecie in E. primo ⁊ voce ſua mi. inchoante: ⁊ in ſecũdo B. ⁊ ſua voce mi. terminante: ac etiam ex ſecunda diateſſaron ſpecie in eodem B. cum voce ſua mi. initium habente: ⁊ ad E. ſecundum ⁊ ſuam vocem la. terminãte formatur. ¶ Preſentis igitur tropi ſeu toni formatio ex mi.mi. ſpecie diapente ſecunda: ⁊ ex mi.la. etiã diateſſaron ſecunda ipſi diapente ſuperaddita ſpeciei conficitur: ex qb⁹ hic tropus redditur oĩno perfectus: vt inferius patebit. ¶ Forma ſubiugalis deuteri ab ipſius deuteri forma niſi in diateſſaron poſitiõe nõ diſtat: qm̃ ex diapẽte ⁊ diateſſarõ ſpẽbus recipit ſuã formã: ⁊ vtriuſq; finis idẽ ẽ. Igit̃ h̃ forma i E. p̃mo ſuaq; voce mi. fundata ex ſecũda: vt dixim⁹ ſpecie componit̃

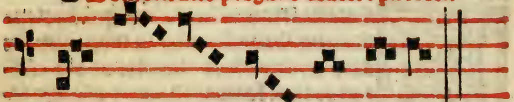
diapente ad B.ſecundũ:eiuſq; Mi.voce ſuperiꝰ aſcẽ-
dẽte ⁊ ab eodẽ E.atq; voce cũ ꝯiũcta diapẽte ex ſcḋa
diateſſarõ ſpẽ deſcẽdẽte:q̃ forma ẽ ex mi.diapẽte ſcḋa:
⁊ ex la.mi.diateſſarõ inferius ſcḋa ſpecie:vt patet.

¶ Demõſtratio deuteri perfecti.

¶ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſaron ꝯiũcta ſupiꝰ.

¶ Demõſtratio plagalis deuteri perfecti.

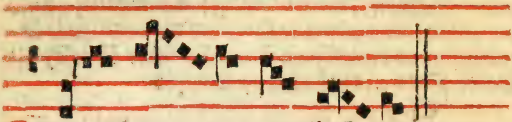

¶ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſarõ ꝯiũcta ſupins.

Tritus tropus ſiue tonus qui auctenticorũ ter-
tius:ſed in tropoꝝ ordine quintus eſt:ex diapen
te ⁊ diateſſaron ꝯſonãtijs ſuã formã acqrit ⁊ eſſe:nã
forma hec in tertia diapẽte tertiaq; diateſſarõ ſpecie
iunctis conficit:ex eius nãq; fine atq; fundamẽto qḋ
F.primũ dr tertia diapẽte ſpecies exorta.ſ.fa.fa in ſe
cunda.C.terminata cum ꝯiũcta ſibi ſpecie tertia dia
teſſaron.ſ.vt.fa.ideſt ad ſecundũ F.pgreſſa finit:que
ipſam diapaſon conſonantiã pfecte ꝯſtituunt. Recta
igit forma triti ex fa.fa.tertia diapente:⁊ vt.fa. tertia
diateſſaron eſt cõiuncta:vt patet inferius. ¶ Forma
ſubiugalis triti ex ſui triti auctẽtici ſpeciebꝰ qm ipſiꝰ
nature eſt:acqrit eſſe ⁊ eius materie cum ipſo dr eſſe

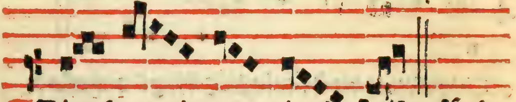
forma. ¶ Uerū quia (vt de ceteris dictū eſt plagalibus) diateſſaron conſonātia pro huiuſmodi forma infra diapēte coniūgit que pro auctentici forma ſupra diapēte cōnectit: nō videt diſtare a ceteris: ⁊ vtriuſq; idē eſt fundamentū ⁊ finis. ¶ Huiꝰ igit forma plagalis ex ſuperius ſpecie diapēte tertia fit a fine fa.fa. ⁊ ſub ipſo cōiūcta tertia diateſſarō fa.vt: vt pz hic iferiꝰ.

¶ Demōſtratio Triti perfecti.

¶ Diapaſō ex diapēte ⁊ diateſſarō cōiūcta ſuperius.

¶ Demōſtratio plagalis Triti perfecti.

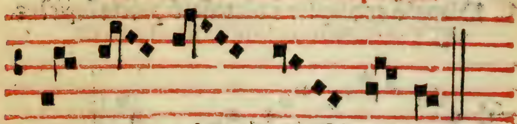

¶ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſarō cōiūcta iferius.

Tetrardus tropus ſiue tonus auctenticorū vltimus: qui in ordine tonorꝫ ſepius ex diapente ac diateſſaron tanq̃ ex cauſis efficientibus ſuam formā ⁊ eſſe accipit ⁊ acq̄rit. Oēs nāq; tropos he cōſonantie ſuis ſpeciebus efficiūt: vt clare cōſtat ex ſupradictis. ¶ Hanc etenim tetrardi formā quarta ſpecies diapente pducit: que in G. primo fundata ad D. ſecundū cum vt.ſol. terminanda producit. Et ab eodē D. cum prima diateſſaron re.ſol. ad G. ſecundū vlterius procedendo finit. Et ideo in eo G. primo vt.ſol. q̄rta

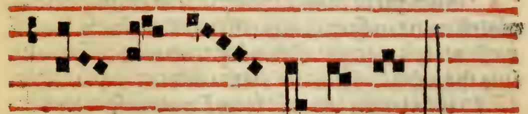
diapente fundata cū Re. Sol diateſſarō prima ꝯiūcta huiꝰ tetrardi tropi dī eſſe forma ꝛ ꝑfectio: vt inferius ꝯſtat exēplo. ❡ Forma plagalis tetrardi q̄ i ordie oīum vltimꝰ ꝛ octauus ē a forma ipſius autentici tetrardi ſumit q̄ q̄rta diapēte ꝛ a ꝑma diateſſarō ſpēbꝰ format. Sola qppe diateſſarō ſpeciei poſitio īter eos differētiā facit: que i autētico ſup̄ diapēte cōponit. ſꝫ in hoc plagali ſupponit vt i ceteris plagalibꝰ lex ipſa ſeruatur. G. quoqꝫ primū vtriuſqꝫ fundamentuꝫ ꝛ finis eſt. Iſtius igitur plagalis forma ex diapente ſpecie q̄rta ſupra: ꝛ ex diateſſaron ꝑma cōponitur īfra: ſcꝫ Ut Sol: ꝛ Sol re: vt inferius pꝫ exemplo.

❡ Demonſtratio Tetrardi perfecti.

❡ Diapaſon ex dipēte cui adiūgit ſupiꝰ diateſſarō.

❡ Demōſtratio plagalis Tetrarrdi perfecti.

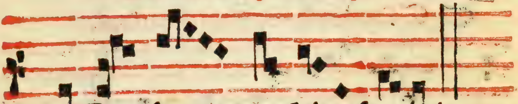

❡ Diapaſon ex diapēte cui īfra adiūgit diateſſarō.

POteſt igitur perfectus tonus ſeu tropus tali declaratiōe deſcribi: Tropus ſeu tonus pfectus autenticus ſiue plagalis eſt qui ex ordi

natis ex diapente ac diateſſaron ſpēbus : in acumine ⁊ grauitate cōiunctis debita neumarū poſita diſpoſitione rite diapaſon retinet pfectam formam. Illa igitur aſcenſu contrario erit imperfectio trop⁹ : que diapaſon perfectam formam non retinebit. ¶ Perfectam diapaſon formam non retinere: eſt a totali ei⁹ aſcenſu deficere:⁊ ideo ille tropus nūcupabit' impfectus ſi autenticus eſt: qui a fine ſuo in dicto diapaſō aſcenſu deficiet:vt ſi ad quintā/ſextā vel ſeptimā tm̄ attingit a fine. et tanto magis eſt impfectus quanto magis a pfecta diapaſon diſtat. Plagalis aūt iudicabit' impfectus ſi a fine ſup̄ a diapēte deficiat:vel infra ſi diateſſarō non deſcēdat:⁊ i ea eſt impfectus parte i q̄ deficiēs iuenit':⁊ ſi i vtraqꝫ deficiat:i vtraqꝫ ꝯtinet i pfectionē.⁊ dī in vtraqꝫ impfect⁹:vt pꝫ exēplo.

¶ Demōſtratio prothi imperfecti.

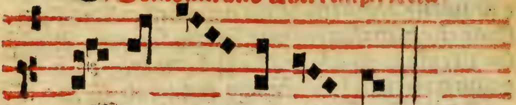
¶ Diapaſon ex tono deficiens ſuperioris toni continet imperfectionem.

¶ Demōſtratio plagalis prothi imperfecti.

¶ Diapaſon in vtroqꝫ termino tono deficiens:plagalē imperfectū reddit.

¶ Demonſtratio deutri imperfecti.

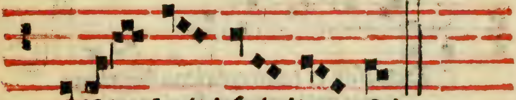
¶ Diapaſon qui in tono ſuperius deficit tropum imperfectum reddit.

¶ Demōſtratio plagalis deutri imperfecti.

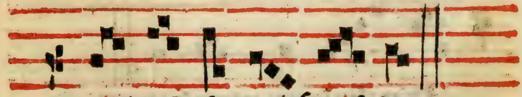
¶ Diapaſon a B.primo ad ſecundū eſt in tono inferius deficiens.

¶ ¶ Demonſtratio Triti imperfecti.

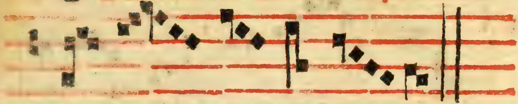
¶ Diapaſon in inferiori tono deficiens: tropi continet imperfectionem.

¶ Demōſtratio plagalis Triti imperfecti.

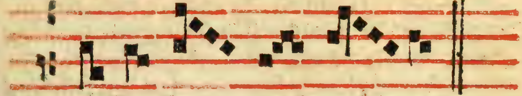
¶ Diapaſon ſupra & infra deficiens tonis: tropo tribuit imperfectionem.

¶ Demonſtratio Tetrardi imperfecti.

¶ Diapaſon cui tonus ſuperius abeſt: ea in parte imperfectiorē facit tonum.

¶ Demõſtratio plagalis Tetrardi imperfecti.

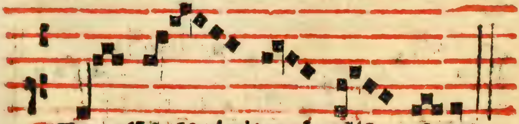

¶ Diapaſon ſupra ⁊ infra duob⁹ deficiēs tonis: tropū facit a ꝑfectione diſtare.

Hos aūt qui ſupra diapaſon aliqd vident addere: eo ꝙ ꝑfectā ſuāt formā: ⁊ aliqd plus adijciūt: plus ꝙ̃ ꝑfectos in auctēticis merito nominam⁹. Quos aūt ī plagalib⁹ īfra fines vbi eorū vltim⁹ ex diapaſon ꝑficit termin⁹: tonū vł ſemitoniuʒ ⁊c. ↄtigit deponere etiā dicim⁹ plus ꝙ̃ ꝑfectos.

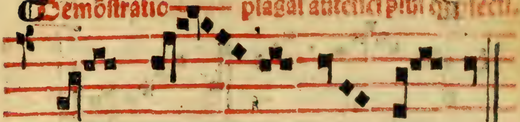
¶ Sup̄ igit̄ autētic⁹ dr̄ pl⁹ ꝙ̃ ꝑfect⁹: ſꝫ īfra plagal' ⁊ nō ſup̄: qꝛ ī ea pte mixt⁹ appellat̄: vt nūc dicetur.

¶ Demonſtratio autētici plus ꝙ̃ perfecti.

¶ Diapaſō in iferiori termīo adiūcta cū tono.

¶ Demõſtratio plagal' autẽtici pluſ q̃ʒ ſecti.

¶ Diapaſon in inferiori ťmino adiũcta cuʒ tono.

Q Ui aũt autẽtici ĩfra tonũ/ſemitoniũ vl' ditonũ ⁊c̃. deponũt eo q̇ cũ ſuo plagali miſcẽť: appellãť mixti. Plagalibꝰ vo q̇ꝝ aſcẽſui vel diapente aliqd ſupponiť: eo q̇ cũ ſuo autẽtico mixturã faciũt etiaʒ mixtoꝝ noĩa tribuimꝰ. Inferiꝰ igiť ẽ mixtꝰ autẽticus: cuiꝰ nomẽ plagalis ſupiꝰ tenet: ad hoꝝ differẽtiã mixtoꝝ: q̇ꝝ ſpẽs cũ alioꝝ ſpeciebꝰ cõmiſceri videtur: nẽpe appellãtur cõmixti. Põt enĩ vniuſcuiuſqꝫ tropi cũ alteriꝰ cuiuſqꝫ ſpecie vnaq̃qꝫ ſpẽs cõmiſceri: eoꝝ demõſtratões vt clara videãtur q̃ dicta ſũt h̄ infraponemꝰ: vt vniꝰ demõſtratõe ſinguloꝝ notitia habeať.

¶ Demonſtratio autentici mixti.

¶ Diapaſon in termĩo inferiori adiũcta ditono.

¶ Demõſtratio plagal' mixti

¶ Diapaſon in ĩferiori termĩo adiũcta ſemitonio.

De cōmixtis aūt ſpēb⁹ in tropis hoc notādū acce
pim⁹ ꝙ tropi ſic ad īuicē ſīt cōmixti ꝙ vixvn⁹
repiri ꝯtigat q̄ ꝓꝑis dūtaxat ſpēb⁹ ſit format⁹. ¶ Ad
cognoſcēdū cui⁹ toni ſint aīe q̄ aſcēſuȝ ſeu deſcēſū ſui
tropi nō ꝯplēt: iſpicere debes finē aīe ⁊ ꝑncipiū de ſe
culoꝝ. et ꝺ hoc dāt hi v̄ſus: Re La vult j⁹ ⁊c. vīs fo. 3.

¶ De cātib⁹ q̄ ꝓpter eoꝝ aſcēſuȝ nō ſūt autētici: ⁊ ꝓ
pter eoꝝ deſcēſuȝ nō ſunt plagales.

¶ Notandū eſt ꝙ inueniūt multi cantus qui ꝓpter ſuas breui
tates ⁊ cōpoſitiones nō pñt iudicari autētici nec plagales: qꝛ nō
habēt aſcenſum vt auctenti. nec deſcenſuȝ vt plagales. vnde hu
iuſmodi cantus ſunt iudicandi per eorum cordas tali modo: ꝙ
ſi hñt plures notulas in numero ſupra ipſam cordā q̄̄ ſub ea
dem corda: tales cātus ſunt autentici. Si vero plures notule fue
rint inferius q̄̄ ſuperius erūt plagales. Aduertendū tñ eſt ꝙ
note que ſituate ſunt in corda non debēt cōputari in nūero cuȝ
illis que ſunt ſupius vel iſerius ¶ Et nota ꝙ corda primi ⁊ ſe
cūdi toni eſt i manu i digito auriculari F. fa. ut. graui ⁊ i linea.
Corda tertij ⁊ q̄rti toni eſt in G. ſol. re. ut. graui ⁊ in ſpacio.
Corda quinti ⁊ ſexti toni eſt in A. la. mi. re acuto ⁊ in linea.
Corda ſeptimi ⁊ octaui toni eſt i B. fa. ♮ mi. acuto ⁊ i ſpacio.

¶ Sancta Brigida.

Clericoꝝ cantus non ſit remiſſus: nō fractus: nō diſſolutus
ſed honeſtus ⁊ grauis ⁊ vniformis ⁊ ꝑ oīa humilis. Pſalmo
dia plus redoleat ſuauitatē mentis: humilitatēq; ⁊ deuotionez
q̄̄ aliquā oſtentationē. Nam nō vacat a culpa animus quādo
cantantem plus delectat nota q̄̄ res que canitur: omninoq; abo
minabile eſt deo quando vocis eleuatio plus ſit propter audien
tes q̄̄ propter deum.

¶ Hic modus cantādi reuelat⁹ fuit a dn̄o ieſu xp̄i
ſto ſancte Brigide vidue: vt habet in ſuo volumine ⁊
in libro extrauaganti cap. iiij.

A.FEDERIS

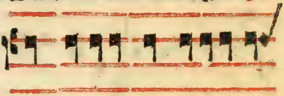
Cātorinus.

¶ Romani cantus vtiliſſimū cōpēdi/ oīa diuino officio pſoluēdo ꝯcernē/ tia i ſe includēs: clericis oībus ⁊ diuino cultui dedicatis pmaxime neceſſariū.

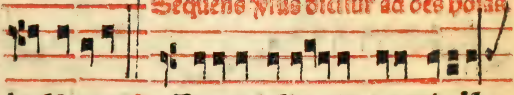

Omine labia mea apies ℟.

Et os meuʒ annunci a bit

Sequens ℣ſus dicitur ad oēs horas

laudē tuam ℣. Deus in adiutoriuʒ meuʒ intēde.

℟. Domine ad adiuuandū me feſtina ℣. Gloria

C

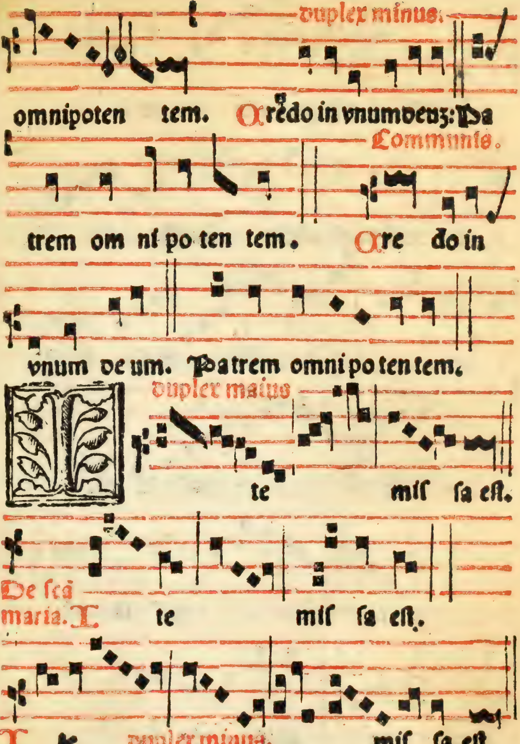

Ad cō-pletori-um ℣.
pſl. ac.
Cōuerte nos deus ſalutaris noſter.
℟. Et auerte iram tuam a nobis. ℣. Deus in ad-iutorium meum
Pro introitu miſſe primus tonus
ac. vt ſ.
Gloria patri ꝛ filio ꝛ ſpiritui ſancto: Sicut erat in principio ꝛ nūc ꝛ ſemper: ꝛ in ſecula ſeculorū amen.
ſeculorum amen.
Secūdus tonus
Gloria patri ꝛ filio ꝛ ſpiritui ſan

cto: Sicut erat in princip i o et nũc ꝛ ſemper: ꝛ in
ſecula ſeculo rũ a men. Tertiꝰ tonus. Glo/
ri a patri et fili o et ſpiritu i ſancto: Sicut erat
in principio et nunc et ſemper: et in ſecula ſe
cu lo rum amen. Quartꝰ tonus. Glo ri a
pa tri et fi li o et ſpi ri tu i ſancto: Si cut e/

rat in prin ci pi o et nunc et ſemper: et in ſe-
Quintꝰ tonus.
cula ſeculorum a men. Gloria patri ꝛ fili o
et ſpiritu i ſancto: Sicut erat in principi o ꝛ nūc
Sextus tonus.
et ſemper: et in ſecula ſeculoꝝ amē. Glori a
patri et fili o ꝛ ſpiritu i ſācto: Sicut erat in pri
cipi o et nūc ꝛ ſēper: ꝛ in ſecula ſeculorū amen.

Septimus tonus.
Glo ria patri et filio ꝛ ſpi ritu i ſancto:Si-
cut erat in principio et nūc ꝛ ſemp:ꝛ in ſecula
Octauꝰ tonus.
ſecu lorū a mē.
ℭ Glori a patri et filio et ſpi-
ri tui ſancto:Sicut erat in principi o et nnnc ꝛ
ſemper: ꝛ in ſecula ſecu lorum a men.
Duplex maius
Lo ri a in excel ſis de o.

duplex minus.
Glo ri a in excelſis de o.
De ſcā maria.
Glo ri a in ex cel ſis de o.
De dominica z in ſemiduplici mīori
Glo ri a in ex cel ſis de o.
Semiduplex maior.
Glo ri a in ex cel ſis de o.
ſimplex maius
ſimplex minus
Glori a in excelſis de o. Gloria in excelſis deo.
duplex maius.
Credo in vnum de um. Pa trez

duplex minus.
omnipoten tem. Credo in vnum deum: Pa
Communis.
trem om ni po ten tem. Cre do in
vnum de um. Patrem omni po ten tem.
Duplex maius
te miſ ſa eſt.
De ſcā maria. I te miſ ſa eſt.
I te duplex minus. miſ ſa eſt.

Tēpe paſchali
Ite miſſa eſt. alleluia: alle lu ia.
Itē tpe paſcali
I te miſ ſa eſt. allelu ia: alle lu ia.
I te
De angelis.
miſ ſa eſt.
De do-
minica. Ite miſ ſa eſt.
Semi-
duplex
maius. I te miſ ſa eſt.
Semi-
duplex
minus I te miſ ſa eſt.

Simplex maius
Simplex minus
Ite miſ ſa eſt.
Ite miſ ſa eſt.
In miſſis ferialib⁹ & vigilijs
In miſſis votiuis.
Benedicam⁹ dño.
Bñdicam⁹ do mino.
Diaco
Orem⁹ n⁹ cãtat Flectam⁹ genua. et Leuate. Ore-
mus. ℟. Humiliate capita veſtra de o.
Be nedicam⁹ do
De dña maius.
mi no.
de dña
Benedicam⁹ do mino.

Benedicamꝰ do
Duplex maius.
mino. Benedicamꝰ do
Duplex minus.
mino.
Benedica
Semiduplex.
mꝰ do mino.
Benedicamꝰ do mino.
ōnicale
ad vē.
ſimplex maius
Benedicamꝰ domino.
Benedicamꝰ do mino.
Feriale
Benedicamꝰ domino.
Benedicamꝰ domino.

Benedicamꝰ do In multis eccleſijs ſic cantat.
mi no.
In dominicis diebus
Be nedicamus do mi no.
mõaſticꝰ cãtus
Be ne di ca mus do mi no.
nõ eſt ſꝫ curiã.
Be ne dica mus do mi no.
In miſſis votiuis.
B e ne dica mus do mi no.

paſcale
Benedicamꝰ domino. allelu ia:alle lu ia.
ãgeloꝝ
Benedicamꝰ do mino.
paſcale nõ ſm curiaꝫ.
Benedicamꝰ domĩo. allelu ia.alle lu ia.
Te deuz laudamus: te dominũ confi-
te mur. Te eternũ patrẽ omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli: tibi celi ⁊ vniuerſe poteſtates.

Tibi cherubin et ſeraphin inceſſabili voce ꝓcla-
mãt: Sanctus: San ctꝰ: Sãctus dominꝰ deus
ſabbaoth. Pleni ſũt celi ⁊ terra maieſtatis glorie
tu e. Te glori o ſus apoſtoloꝝ chorꝰ. Te ꝓpheta
rũ laudabilis numerus. Te martyꝝ cãdida tꝰlau
dat exercitꝰ. Te ꝑ orbẽ terra rũ ſãcta ꝯfitetur ec

cleſi a: Pa trẽ immẽſe maieſtatis. Venerãdũ tu-
um ve ꝛ ⁊ vnicũ fi li uʒ. Sãctũ q̃q; paraclitũ ſpi
ritũ. Tu rex glorie chriſte. Tu patris ſempiternꝰ
es fi lius. Tu ad liberãdũ ſuſcepturus homineʒ
nõ horruiſti virginis v terũ. Tu deuicto mortis
aculeo: aperuiſti credẽtibus regna celo ruʒ. Tu

ad dexterā dei ſe des in glori a pa tris. In dex
crederis eſ ſe venturus. Te ergo q̄ſumus tuis fa-
mulis ſbueni quos p̄cioſo ſāguine redemiſti. Eter
na fac cuʒ ſāctis tu is gloria munera ri. Saluū fac
populū tuuʒ domine: et benedic here di tati
tu e. Et rege e os & extolle illos vſqꝫ i eternuʒ.

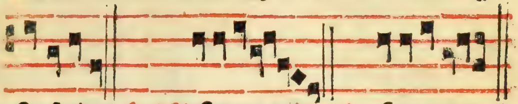

Per ſingulos dies bene dicimus te. Et lauda-
mus nomē tuuz in ſeculū: ꝛ in ſeculū ſeculi. Digna
re domine di e i ſto: ſine peccato nos cuſtodi re.
Miſerere noſtri d[o]mine: miſe rere noſtri. Fiat
miſericoꝛdi a tu a domine ſuper nos: quem-
admodum ſperauimus in te In te domine

Omnis chorus cantet
ſperaui: nō cōfundar in e ternum.
In duplicibꝰ maioribus.
mōaſtici cātus
In officiis z feſtis.xij. lc.
Te deuz lauda mꝰ. Te deuz lauda mus.
Octo ſt toni reglar ce.
Primꝰ tonꝰ ſic incipit: z ſic media tur
atq ſic finitur.
ſecūdꝰ
Euouae.
tertius
Euouae.
q̄rtus. Euouae. qntꝰ Euouae. ſextꝰ Euouae.
ſeptimꝰ
Euouae.
octauus
Euouae.
nonus.
Euouae.

Secūdus tonus ſic incipit: ⁊ ſic mediatur: atqꝫ
ſic finitur. E u o u a e. Tertius tonus ſic in-
cipit :et ſic medi a tur: atqꝫ ſic finitur.
ſecūdꝰ E u o u a e tertiꝰ E u o u a e. q̄rtꝰ E u o u a e.
Quartꝰ tonꝰ ſic icipit:⁊ ſic media t:atqꝫ ſic finitur.
ſecūdꝰ E u o u a e. tertiꝰ E u o u a e. q̄rtꝰ E u o u a e.

¶ Quintus tonus ſic incipit: ⁊ ſic medi atur: atqꝫ

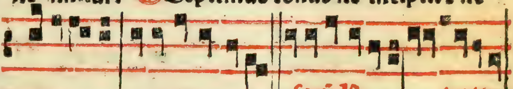
ſic finitur. ſecũd⁹ E u o u a e. tertius E u o u a e.

¶ Sextus tonus ſic incipit ⁊ ſic medi a tur: atqꝫ

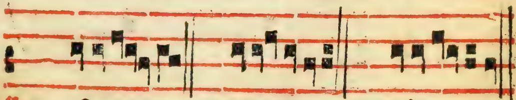

ſic finitur. ¶ Septimus tonus ſic incipit: ⁊ ſic

ſecũd⁹. tertius

media tur: atqꝫ ſic finitur. E u o u a e. E u o u a e.

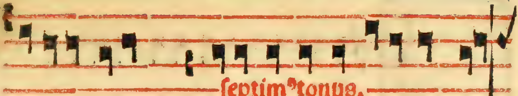

q̃rtus. E u o u a e. qnt⁹ E u o u a e. ſext⁹ E u o u a e.

Octauus tonus ſic incipit:⁊ ſic medi atur:atq;
ſic finitur. ſecũdus. E u o u a e.
Toni irregulares ſunt q̃tuoꝛ vt infra.
Prim⁹
Dixit dominus domino me o:ſede a de/
ſecũd⁹.
xtris me is. Dixit domin⁹ domino meo:ſede a
dextris me is. Tertius. Dixit domin⁹ domino meo ſe-
de a dextris meis. quart⁹. In exitu iſrael de egypto:

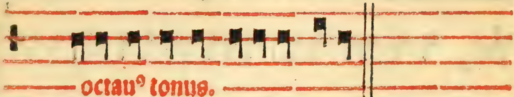

domus iacob de populo barbaro.
Primus tonus.
Magnificat anima me a dominuꝫ. ¶
ſecūdꝰ tonus.
tertius tonus
Magnificat anima mea dn̄m. ¶ Magnificat
quartus tonus
anima me a dn̄m. ¶ Magnificat anima me a
quintus tonus
dominū. ¶ Magnificat anima me a dominū.
Sextus tonus.
ſeptimꝰ tonus.
¶ Magnificat anima mea dn̄m. ¶ Magnificat

octauus tonus.
anima mea dominuȝ. ¶ Magnificat anima
Simil'r intonaſ canticũ zacharie videlȝ
mea dñm. Benedict⁹ domin⁹ de⁹ iſrael.
Toni ferial es.
ſecũd⁹ tonus
Prim⁹ ton⁹
Dixit domin⁹ domino meo. ¶ Dixit
Tertius tonus
domin⁹ domino meo. ¶ Dixit domin⁹ domi-
quart⁹ tonus.
no meo. ¶ Dixit dominus domino meo.
quintus tonus
ſextus tonus.
¶ Dixit domin⁹ domino meo. ¶ Dixit domin⁹

ſeptimꝰ tonus.

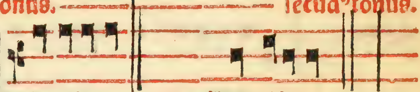
domino meo. ¶ Dixit dominus domino meo.

octauꝰ tonus.

¶ Dixit dominus domino me o.

Primꝰ tonus. ſecūdꝰ tonus.

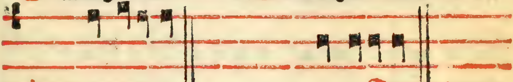

MAgnificat. ¶ Magnificat.

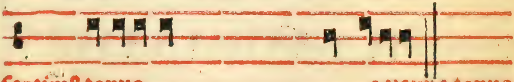
tertius tonus. quartus tonus

¶ Magnificat. ¶ Magnificat.

quintus tonus Sextus tonus.

¶ Magnificat. ¶ Magnificat.

ſeptimꝰ tonus. octauus tonus

¶ Magnificat. ¶ Magnificat.

Tonꝰ capl'i ꝑ oēs hoꝛas

Benedictꝰ deus ⁊ pater domini noſtri ieſu chꝛiſti: pater miſericoꝛdiarū ⁊ deus totius cō‐ſolationis: qui cōſolatur nos in omni tribulatio‐ne noſtra. ℟. Deo gratias.

Cantus oꝛdinis feſtiuus oꝛationis. ſacerdos dic ℣. Dominꝰ vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oꝛemus.

Oꝛatio

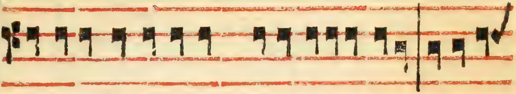
Deus qui coꝛda fidelium ſancti ſpiritus il‐

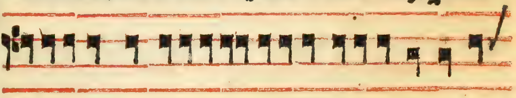
luſtratione docuiſti: da nobis in eodē ſpiritu recta

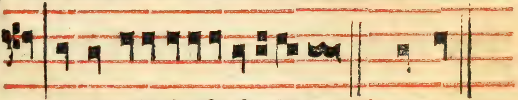
ſapere: ꝛ de eius ſemꝑ cõſolatione gaudere. Per

dominũ noſtrũ ieſum chriſtũ filium tuuȝ: q tecũ

viuit ꝛ regnat in vnitate eiuſdē ſpiritus ſancti de-

us: per omnia ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amen.

Tonus ferialis

℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpiritu tuo. Oremꝰ.

Oratio.

Eus qui coꝛda fideliuȝ ſancti ſpiritus il-
luſtratione docuiſti: da nobis in eodē ſpiritu recta
ſapere: ⁊ de eius ſemꝑ cōſolatione gaudere. Per
dominū noſtrū ieſum chꝛiſtū filium tuuȝ: q̄ tecū
viuit ⁊ regnat in vnitate eiuſdē ſpiritus ſancti de-
us: per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Tonus epl'arū ordinis minor

excelſũ ſupra. Et dixit achaz. Nõ petã: ⁊ nõ tenta-
bo dominũ. Et dixit. Audite ergo domus dauid.
Nũquid parũ vobis eſt moleſtos eſſe hominibus:
quia moleſti eſtis et deo meo? Ecce virgo ꝯcipi-
et ⁊ pariet filiuz: et vocabitur nomẽ eius emanu
el. Butyrũ ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare

malum· ꝛ eligere bonum. Tonus euāgelij. ℣. Domi·
nus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tu o.
ℭ Sequētia ſancti euāgelij ſecūdū mattheum.
ſecundū lucam. ℟. Gloria tibi domine.
In illo tēpoꝛe. Exurgens maria abijt in
mōtana cum feſtinatione in ciuitatē iuda: et in·

trauit in domũ ʒacharie: ⁊ ſalutauit e liſabeth. Et
repleta eſt ſpiritu ſancto e liſabeth: ⁊ exclamauit
voce magna: ⁊ dixit: Et vnde hoc mihi vt veniat
mater domini mei ad me? Et ait maria: Magni
ficat anima mea dominũ. Et exultauit ſpiritꝰ me
us in deo ſalutari meo. Et videbit omnis caro

ſa lu ta re de i. Tonus antiquus epiſtolarum.
Lectio epiſtole be a ti pauli apoſtoli: ad ro-
ma nos. Ad galathas: Ad titum.
Fratres: Corde e nim creditur ad iuſti-
ti am: o re autem confeſſi o fit ad ſalu tem
Di cit e nim ſcri ptu ra: Omnis qui

credit in illum: non cõfunde tur. Domine quis
credidit auditu i noſtro? Ergo fides ex auditu:
auditus autez per verbũ chriſti. Sed dico. Nun-
quid non audierunt? In chriſto ieſu do-
mino noſtro. Tonus euãgelii ℣. Do-
minus vobiſcũ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣.

Sequētia ſancti euangeli j ſecundū ioannem.
R. Glo ri a ti bi do mi ne.
IN il lo tēpore: Dixit ieſus ſimoni petro.
Simon ioānis: diligis me plus his? Dicit e i.
Etiaʒ domine: tu ſcis quia amo te. Dicit e i
Paſce agnos meos. Dicit e i tertio: Simon ioan

E

nis: amas me? Contriſtatus eſt petrus: qui a di-

xit ei tertio: amas me. et dixit ei. Hoc autē

dixit: ſignificãs q̄ morte eſſet clarificaturus deū.

Tonus lectionū ordinis minoꝝ. ¶ Ad cõpletorium lectio. Lector cantet verſum.

Iube domne benedicere.

Sacerdos cãtet mediocrit altiꝰ

Noctem quietam et fineꝫ perfectuꝫ: concedat nobis dominus omnipotens. ℟. Amen.

¶ Qua lectione completa:

Sacerdos dicat mediocri altiꝰ ℟.
Adiutorium noſtruꝫ in nomine domini.
℟. Qui fecit celuꝫ ⁊ terraꝫ.
Tonus ſeu cantus modernus
Jube domne benedicere.
Benedictio.
Benedictione ꝑpetua ⁊ benedicat nos pater eternus.
℟. Amen.
Lectio.
Conſolamini conſolamini popule meus: dicit deus veſter. Reuelabitur gloria domini:et

videbit omnis caro pariter ꝙ os domini locutuʒ
eſt. Vox di centis: Clama. Et di xi. Quid
clamabo? Omnis caro fenū: ꝛ omnis gloꝛia e ius
quaſi flos a gri. Exiccatum eſt fenum: et cecidit
flos e ius: verbum autē domini manet in eternū.
Exultet ſanctus: qui a appꝛopinquat ad palmā.

gaudeat peccatoꝛ: quia inuitatur ad veniam. Ani-
metur gentilis: quia vocatur ad vitam. Tu autē
domine: miſerere nobis. ℞. Deo gratias. vel ſic:
In primo no-
cturno matutini
dicto Pr nr:
De o gratias. dicitur verſus Et ne nos indu-
cas in tentationem. ℞. Sed libera nos a malo.
Abſolutio
Exaudi domine ieſu chriſte preces ſer-

uo ꝛum tu oꝛum: et mi ſere re nobis: ⁊ qui
cum patre et ſpiri tu ſancto viuis et regnas
deus in ſecula ſeculoꝛum. Reſpōdetur Amen.
Lectoꝛ cantet Iube domne benedicere. Benedictio-
Benedicti one per petu a: benedicat nos
pa ter eternus. Reſpondet Amen.

Pꝛima lectio ɔueniēs
Onſolamini conſolamini populé meus:
dicit deus veſter. Tu autē domine miſerere no-
Lectoꝛ
bis. ℟. Deo gratias. cantet Jube domne bene-
Bene-
dicere. dictio Unigenitus dei filius: nos bene-
dicere ꝛ adiuuare dignetur. ℟. Amen. Lcō. ij.
Oquimini ad coꝛ hieruſalez: ꝛ aduocate

e am: qu oniaȝ impleta eſt maliti a eius: dimiſſa

eſt iniq̃tas illius. Tu autẽ domine miſerere nobis

Lector vt ſup. Bene-

℟. Deo gratias. cantet Iube domne. dictio. Spi/

ritus ſancti grati a: illuminet ſenſus ꝛ corda no-

ſtra. Rñdetur Amen. Lectio tertia.

SUſcepit de manu domini duplicia: pro

omnibꝰ peccatis ſuis. Tu autē domine miſerere
nobis. ℞. Deo gratias. In .ij. noctur. abſolō. Ipſius pie-
tas ⁊ miſericordia nos adiuuet: qui cum patre et
ſpiritu ſancto viuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorum.
℞. Amen. Lector cantet Iube domne benedicere.
Benedictio Deus pater omnipotens: ſit nobis propiti-

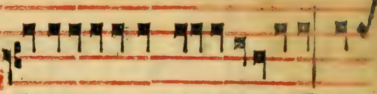

us et clemens. Reſpondet: Amen. Lectio.iiij
Vox clamãtis in deſerto: parate viam do-
mini: rectas facite in ſolitudine ſemitas dei no-
ſtri. Tu autẽ domine: miſe.
vt ſup. Benedictio.
Chriſt⁹ perpe
tue det nobis gaudia vite. ℟. Amẽ. Lectio.v.
Omnis vallis implebitur: et omnis

monſ ꝛ collis humiliabitur. Tu autẽ domine mi.
Bene-dictio. Ignez ſui amoris accendat deus in cordi-
bus noſtris: Reſpondet Amen. Lectio ſexta.
E Erũt prava in directa ꝛ aſpera in vias
planas. Tu autez. In tertio noctur. abſolo. Lectio A vincul' peccatoꝝ
noſtroꝝ: abſoluat nos omnipotẽs et miſericors

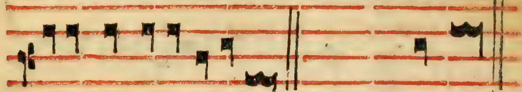

dominus. ℟. Amen. Lector cantet Jube domne bene.
Si dicit euā-geliū vel ome-liā dicat hec bñō. Ille nos benedicat: qui ſine fine
viuit ⁊ regnat. ℟. Amen. Si nō ſit euan-geliū: dicatur hec benedictio.
Euāgelica lectio ſit nob̄ ſalus ⁊ ꝓtectio. ℟. Amē.
Lectio ſeptima. Lectio ſancti euāgelii ſecundū lucam.
In illo tēpore: Exijt edictū a ceſare au-

guſto: vt deſcriberet vniuerſus orbis. Et reliqua.
Omelia ſancti Gregorij pape.
Q
Uia largiente domino miſſarũ ſolennia
ter hodie celebraturi ſumus: loqui diu de euange
lica lectione non poſſumus. Sed nos aliquid vel
breuiter dicere redemptoris noſtri ipſa natiuitas

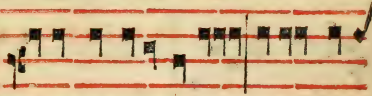

compellit. Tu autez domine: miſerere nobis.
Octaua benedictio dicitur multis modis: vt infra.
Quando dicitur ſecundum euangelium dicitur hec benedictio
Per euangelica dicta deleantur noſtra delicta.
Quando non eſt euangelium ſecundum dicitur
Diuinū auxiliū maneat ſemper nobiſcuz.
vel
Cui⁹ feſtū colim⁹ ipſe intercedat ꝑ nob ad dñm.
vel
quoꝝ feſtū colim⁹: ipſi intercedāt ꝑ nob ad dñm.
8. ꝯueniēs.
℟. Amē.

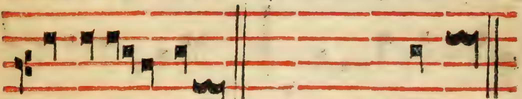
Nona benedictio ſic eſt. Ad ſoci e tatem ciuiuz ſupnoꝛū:per

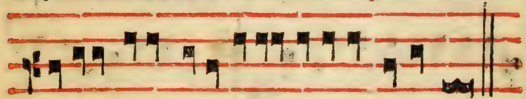
ducat nos rex angeloꝛum. ℟. Amen.

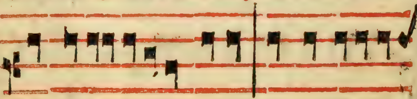
In nocte natalis domini bñdictio nona. Uerba ſancti euangelij doceat nos

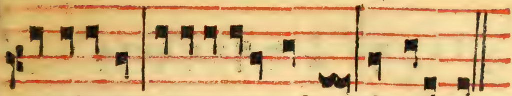
chꝛiſtus filius dei. ℟. Amen.

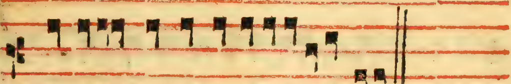
Lectio ſancti euangelij ſecundūz ioannem.

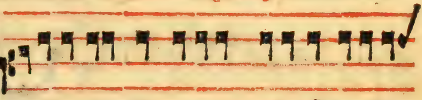
In principi o erat verbuz:et verbū erat

apud ꝺeum: et ꝺeus erat verbum. Et reliqua.

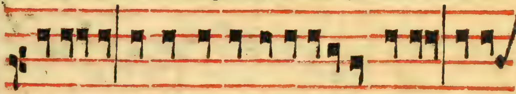

¶ Omeli a ſancti auguſtini epiſcopi:

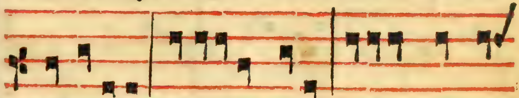

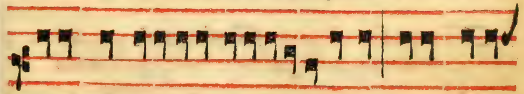
E vile aliquid putares quale cõſueviſti

cogitare: cuꝫ verba humana ſoleres audire: audi

quid cogites. Deus erat verbuꝫ. Erat nunc ne-

ſcio quis infidelis arri anꝰ: ꝛ dicat: qui a verbuꝫ

ℭ Tonus ſeu cātus de Gloria patri: pro re-
ſponſoriis prolixioribus: ſm̄ differentias
octo tonorum notatus ſiue diſtinctus.

ℭ Sequitur Gloria de primo tono.

G Lo ri a pa tri et fi li o: et
ſpi ri tu i ſan cto.
Secundus tonus.
G lo ri a pa tri et fi li o: et ſpi-
ri tu i ſan cto.
Tertius tonus.
G lo ri a pa tri et fi li o: et
ſpi ri tu i ſan cto.

Quartus tonus.
G lo ri a pa tri et fi li-
o : et ſpiri tu i ſan cto.
Quintus tonus.
G lo ri a pa tri et fi li o : ꝛ
ſpiri tu i ſan cto.
Sextus tonus.
G lo ri a pa tri et fi li o:
et ſpi ri tu i ſan cto.

Septimus tonus. G lo ri a pa tri ⁊ fi li o: ⁊ ſpi
ri tu i ſan cto.
Octauus tonus. G lo ri a pa tri et fi li
o: et ſpiri tu i ſan cto.
Ad pmā cap.
R Egi ſeculoꝛuȝ immoꝛtali inuiſibili: ſoli
deo honoꝛ ⁊ glori a: in ſecula ſeculoꝛuȝ amen. ℞.

Deo gratias.
Ad primā p totū annū ℟. bꝛ.
Chriſte fili dei viui:
Miſere re nobis. ℣. Qui vētur⁹ es i mūdū
De aduentu
℣. Qui natus es de maria virgine.
In epiphania
℣. Qui appa-ruiſti hodie. ℣. Qui ſedes ad dexteraʒ patris. ℟.
Miſere re nobis ℣. Glori a patri et fili o ꝛ ſpi
ritu i ſācto. ℟. Chriſte fili dei. ℣. Exurge chri

ſte adiuua nos. ℟. Et libera. In aduētu ad tertiā ℟.bī.

Ueni ad libe rādū nos: Domine deus virtutū. ℣.

Oſtēde facieʒ tuam: ꝛ ſalui erimꝰ. ℟. Domine ℣.

Gloria patri ꝛ fili o: ꝛ ſpiritu i ſācto. ℟. Ueni ad

℣. Timebūt gē tes: nomē tuum domine.

liberādū nos. Ad ſextā ℟.bī. Oſtende nobis do-

mine: Miſericordiam tuam. ℣. Et ſalutare

tu uȝ da nobis. ℟. Miſeri. ℣. Gloria patri.
℣. Memento nři dñe: in bñplacito ppľi tui
℟. Oſtēde no. Ad nonā ℟. bř. Sup te hieruſalem:
Orietur dominꝰ. ℣. Et gloria e ius i te videbi
tur. ℟. Ori etur. ℣. Gloria patri. ℟. Super te.
℣. Dñe deꝰ vir tutū ꝯuerte nos
In vigilia natalis dñi ℟. bře.
Hodie ſcietis: Quia veniet
dominus. ℣. Et mane videbitis gloriam eius. ℟.

Quia ꝛc. ℣. Gloꝛia patri ⁊ filio: ⁊ ſpiritui ſãcto.
℣. Conſtan- tes eſtote.
℞. Hodie. Ad ſextã ℞ bꝛ. Craſtina di e: Dele-
bitur iniquitas terre. ℣. Et regnabit ſuper nos
ſaluatoꝛ mundi. ℞. Delebitur. ℣. Gloꝛia patri. ℞.
℣. Craſtina e- rit vobis ſalus.
Craſtina die. Ad nonã ℞. bꝛ. Craſti na: Erit
vo bis ſalus. ℣. Dicit dominꝰ deus exercituũ.

℣. Craſtĩa die: delebit̃ iniqtas terre. In die na
℟. Erit vobis ℣. Glĩa. ℟. Craſtina. tal' ad iij. ℟. bř.
Verbum caro factũ eſt: Alle luia alleluia.
℣. Et habitauit in nobis. ℟. Alle luia. ℣. Glori a
patri et fili o: et ſpiritu i ſácto. ℟. Verbũ caro.
℣. Ipſe inuocabit me: alleluia.
Ad ſextã ℟. bř. Notũ fec̃ dñs: Alle luia alleluia.
℣. Salutare ſuum. ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟.

℣. Vidert oēs fines terre all'a.
Notuz fecit. Ad nonā ℟ br. Viderūt ōnes fines
terre: Alleluia alleluia. ℣. Salutare dei noſtri. ℟.
Alleluia. ℣. Gloria patri. ℟. Viderūt omnes.
℣. Verbum caro fcm̄ eſt. all'a.
In epiphania ad tertiā ℟ brē. Reges tharſis z inſule Mūera
offerēt. ℣. Reges arabum et ſabba dona ad-
ducent. ℟. Munera offe. ℣. Glori a patri et

filii o:z ſpiritu i ſancto. ℟. Reges tharſis et in.
℣. Omnes de ſabba veniẽt: al.
Ad ſextã ℟. br. Omnes de ſabba venient: Al-
le luia alleluia. ℣. Aurũ z thus deferentes. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟. Omnes de ſab.
℣. Adorate do minũ: alleluia.
Ad nonã ℟ br. Adorate dominũ: Alle luia alle-
luia. ℣. In aula ſancta eius. ℟. Alle luia. ℣.

Gloria patri et filio: ⁊ ſpiritui ſctō. ℟. Adorate de.
℣. Adorate deuz: alleluia.
¶ In dieb⁹ dominicis ad terciam ℟. bre.
INclina coꝛ meum de us:
In teſtimonia tu a. ℣. Auerte oculos me-
os ne videant vanitatez: in vi a tu a viuifica me.
℟. In teſtimo. ℣. Glori a patri et fili o: et
ſpiritu i ſancto. ℟. Inclina coꝛ.
℣. Ego dixi dñe miſerere mei.
Ad ſextā ℟. bꝛ.

In eternum domine: Permanet ver bũ tuuȝ. R.
In ſeculum ſeculi veritas tua. R. Permãet ver.
R. Glori a patri et fili o: ⁊ ſpiritu i ſancto R. In
R. Oñs rgit me: ⁊ nihil m̃ derit.
eternum. Ad nonã R bt. Clamaui in toto cor
de me o: Exaudi me domine R. Iuſtificationes
tuas requiraȝ. R. Exaudi me R. Gloria patri ⁊.

℣. Ab occultis meis: mũda me domine.

In diebꝰ ferialibꝰ ad. iij. ℟. bre.

℟. Clamaui in toto corde meo.

Sana animaz meam: Quia peccaui tibi.

℣. Ego dixi domine miſerere mei. ℟. Quia peccaui tibi. ℣. Glori a patri et fili o: et ſpiritu i ſancto. ℟. Sana animam meam: Quia pec caui tibi.

℣. Adiutor meꝰ es tu: ne derelinquas me.

℟. Neqʒ deſpicias me: deus ſalutaris meus.

Ad ſextã ℟. br.
Benedicam dominũ: In omni tẽpore. ℣. Sem
per laus eius in ore meo. ℟. In oi ℣. Gloria.
℣ Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit.
℟. Benedicam. Ad nonã ℟ br. Redime me
domine: Et miſerere mei. ℣. Pes enim meus
ſtetit in via recta. ℟. Et miſerere ℣. Gloria
patri ⁊. ℟. Redime me domine
℣. Ab occultis meis munda me domine.

In quadrageſima ad iij. ℟. b.

to circũdabit te ve ri tas eius ℟. Nõ timebis

a timore nocturno. ℟. Ue ri tas. ℣. Gloria pa

tri ⁊ filio. ℟. Scuto circũ dabit.

℣. Angelis ſuis deus mãdauit de te. Ut cuſtodiãt.

¶ Dñica de paſſione ad iij. ℟. b.

Erue a framea: Deus animã meam. ℟.

Et de manu canis vnicã meam. ℟. De⁹ animã.

℣. De ore leonis libera me domine.

Replicatio Erue a. Ad ſextã ℟. br. De ore leonis: Libe-

ra me domine. ℟. Et a cornib⁹ vnicorniuʒ hu-

militatem me am. ℟. Libera me domine.

℟. Me perdas cũ impijs deus animã meaʒ.

Repli- catio. De ore leonis. Ad nonã ℟.br. Me perdas

cum impi js: Deus animam me am. Verſus.

Et cum viris ſanguinuʒ vitam meam. ℟. De-

us animaʒ me am. Repli- catio. Me perdas cum im-

pi js.
℟. Eripe me do
mine: ab homi
ne malo.
¶ Feria quinta cene
domini.
In pmo nocturno ℟.
Auertant retrorſuz: ⁊ erubeſcāt. ℟. Qui
cogitant mihi mala.
In ſecū
do noc.
℣ſus. Deus meus eripe me:
de manu peccatoris. ℟. Et d manu ꝯtra legē agen
tis: ⁊ iniqui.
In .iij.
noctno
℣ſus. Exurge domine. ℟. Et iudi-
ca cauſam meam.
Ad lau
des ℣. Homo pacis me e: in

quo ſperaui. ℟ Qui edebat panes meos: amplia-

uit aduerſum me ſupplantati oneꝫ. ¶ Feria vj. In. j. noc. ℣ſus

Diuiſerūt ſibi veſtimenta me a. ℣. Et ſu-

per veſtem meam miſerūt ſortem. In. ij. noc. ℣. Inſur-

rexerūt in me: teſtes iniqui. ℟. Et mētita eſt ini-

quitas ſibi. In. iij. noc. ℣. Locuti ſunt aduerſum me:

lingua doloſa. ℟. Et ſermonibus odi j circũde-
derunt me: ⁊ expugnauerũt me gratis. Ad lau-des ℣.
Collocauit me: ĩ obſcuris. ℟. Sicut moꝛtuos ſeculi.
Sabbo in .j. noc. ℣.
In pace in idipſuz. ℟. Doꝛmiam ⁊ requi-
In .ij.
eſcam. noc ℣. Tu autez domine: miſerere mei.
℟. Et reſuſcita me: et retribuam eis. In .iij. noc. ℣.

In pace factꝰ eſt: locus eius. ℟. Et i ſion: habita-

ti o eius. ℣ſus. Caro mea requieſcet i ſpe. ℟. Et

non dabis ſanctū tuuz videre corruptionem.

Sequuntur ℟ſis breuis ad horas diei de tēpore paſchali vſqꝫ ad feſtuz corporis chriſti incluſiue: poſtea de feſtiuitatibus ſāctoꝝ.

Ad primaz tēpore paſchali ℟ſuz breue.

Chriſte fili dei viui: Miſerere nobis: Al

le luia alleluia. ℣. Qui ſurrexiſti a mortuis. ℟.

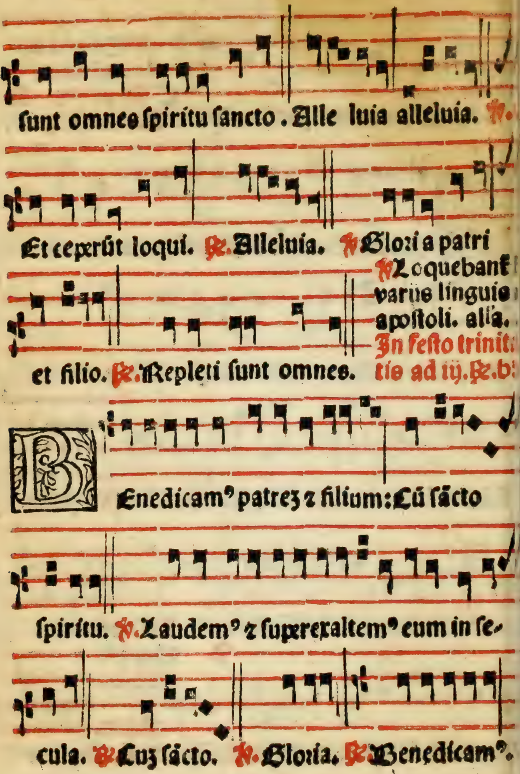

Alle luia. ℣. Gloꝛi a patri ⁊ filio: ⁊ ſpiritui ſácto
℣. Exurge chꝛi- ſte adiuua nos: al'.
℟. Chꝛiſte. Ad tertiã ℟. bꝛ. Surrexit dñs d ſeplchꝛo:
Alle luia alleluia. ℣. Qui pꝛo nobis pependit in
ligno. ℟. Alle luia. ℣. Gloꝛia. ℟. Surrexit do.
℣. Surrexit do min⁹ ve: all'a.
Ad ſextã ℟. bꝛ. Surrexit domin⁹ vere: Alle luia
alleluia. ℣. Et apparuit ſimoni. ℟. Alleluia. ℣.

Gloria patri. ℟. Surrexit domi.
℣. Gauiſi ſũt. diſcipuli: allꝰa.
Ad nonā ℟. bꝛ.
Gauiſi ſunt diſcipuli: Alle luia alleluia. ℣. Vi
ſo domino. ℟. Alle luia. ℣. Glo ri a patri et fi
℣. Mane no biſcū dn̄e: allꝰa.
In aſcēſiōe dn̄i
li o ⁊ ſpiritu i ſancto. ℟. Gauiſi. Ad tertiā ℟. bꝛ.
Aſcēdit deus in iubilatione: Allē luia
alleluia. ℣. Et dominꝰ in voce tube. ℟. Alleluia. ℣.

℟. Aſcẽdẽs xp̄s in altũ: all'a.
Gloria pa. ℟. Aſcẽdit. Ad ſex. ℟. br. Aſcendẽs chri
ſtus in altũ: Alle luia alleluia. ℣. Captiuã duxit
captiuitatẽ. ℟. Alle luia. ℣. Gloria p. ℟. Aſcẽdẽs.
℣. Aſcendo ad patrẽ meũ ⁊c.
Ad nonã ℟. br. Aſcẽdo ad patrẽ meuꝫ ⁊ patrẽ ve-
ſtrũ. Alle luia alleluia. ℣. Deuꝫ meuꝫ ⁊ deum ve-
ſtrũ. ℟. Alle luia. ℣. Glori a patri. ℟. Aſcẽdo

℣. Dñs in ce-
lo: alleluia.
¶ In penthecoſte
ad patreꝫ meum ⁊ patrē veſtrū.
Ad tertiã ℟. br.
Spiritus domini repleuit orbem terrarū:
Alle luia alleluia. ℣. Et hoc qđ ↄtinet omni a
ſciētiaꝫ habꝫ vocis ℟. Alle luia ℣. Glĩa ℟ Spūs.
℣. Spſ
pactꝰ alꝫ
Ad vj.
℟. br. Spūs paclitꝰ: Alle luia allꝫ. ℣. Docebit vos
℣. Repleti
ſũt oēs.
Ad. ix.
ōnia. ℟ Alleluia. ℣. Glĩa ℟. Spſ. ℟. br. Repleti

ſunt omnes ſpiritu ſancto . Alle luia alleluia. V.
Et ceperũt loqui. R. Alleluia. V. Glori a patri
et filio. R. Repleti ſunt omnes.
R. Loquebant varijs linguis apoſtoli. all'a.
In feſto trinitatis ad iij. R. b.
Benedicamꝰ patreꝫ ꝛ filium: Cũ ſãcto
ſpiritu. V. Laudemꝰ ꝛ ſuperexaltemꝰ eum in ſe-
cula. R. Cuꝫ ſãcto. V. Gloria. R. Benedicamꝰ.

℣. Bñdictus es domine.
Ad vj. ℟. bre. Benedict⁹ es domine: In firmamẽ-
to celi. ℣. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℟.
℣. Verbo dñi.
In firmamẽto. ℣. Gloria. ℟. Bñdict⁹. Ad ix. ℟. b.
Verbo domini: Celi fi rmati ſũt. ℣. Et ſpiritu
oris eius omnis virtus eorum. ℟. Celi fir ma.
℣. Sit nomẽ do mini bñdictũ.
In feſto corpis xpi ad .iij. ℟. bř
℣. Glori a patri. ℟. Verbo domini.

PAnem celi dedit eis: Alle luia alleluia. ℟.
Panez angelorũ mãducauit homo. ℟. Alleluia. ℟.
℣. Cibauit illos ex adipe frumenti: alleluia
Gloria patri. ℟. Panẽ. Ad ſextã ℟. br. Ciba-
uit illos ex adipe frumenti: Alle luia alleluia. ℟.
Et de petra melle ſaturauit eos. ℟. Alle luia. ℟.
℣. Educas panẽ d terra: all.
Gloria patri. ℟. Cibauit illos. Ad nonã ℟. br.

Educas panē de terra: Alle luia alleluia. ℣. Et
vinū letificet cor hominis. ℟. Alleluia. ℣. Glo
ri a p. ℟. Educas.
℣. Poſuit fines tuos pacē all'a.
¶ In feſto cō ceptionis vir ginis Marie
Ad ix. ℟. bꝫ.
Libera me ex ore leonis: Alle luia alle-
luia. ℣. Et a cornib⁹ vnicorniuꝫ humilitatē meaꝫ.
℟. Alle luia. ℣. Glori a. ℟. Libera.
℣. Erue a framea de⁹ aiaꝫ.
Ad vj. ℟. bꝫ.

Erue a framea deus animã meã: Alle luia alle-
luia. ℣. Et de manu canis vnicã matrẽ meam. ℟.
℣. Uere dñs ẽ in loco ſcõ iſto
Alle luia. ℣. Gloria pa. ℟. Erue. Ad nonã ℟. b.
Uere dominꝰ eſt in loco ſancto iſto: ⁊ ego neſcie-
bam Alle luia alleluia. ℣. Non eſt hic aliud ni-
ſi domus dei ⁊ porta celi. ℟. Alle luia. ℣. Glo-

ri a patri. ℟. Uere domin⁹.

℣. Scalã vidit iacob: cuius cacumen celum tangebat: alleluia.

In inuẽtiõe ſcẽ crucis: ad .iij. ℟. breue.

Hoc ſignũ crucis erit in celo: Alle luia

alleluia. ℣. Cum domin⁹ ad iudicandũ venerit ℟.

Alle luia. ℣. Gloria p. ℟. Hoc ſignũ.

℣. Adoramus te chꝛiſte: ⁊c.

Ad ſextã ℟. bꝛe

Adoram⁹ te chꝛiſte ⁊ benedicim⁹ tibi: Alle luia.

alleluia. ℣. Qui a ꝑ crucẽ tuã redemiſti mun

H

℟. Oīs terra. Ad. iñ. ℟. bñ. duz. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Adoram⁹.

Omnis terra adoret te deus: et pſallat tibi: Alle luia alleluia. ℣. Pſalmuz dicat nomini tuo. ℟. Alle luia. ℣. Gloria. ℟. Omnis. ℣. Hoc ſignū crucis erit i celo: al

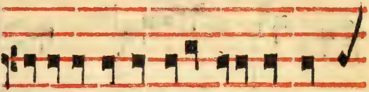
℞ In apparitiõe ſcti michaelis ad horas diei. Ad tertiā ℟. bñ.

Stetit angelus iuxta aram templi: Allelu ia alleluia. ℣. Habens thuribulum aureum in

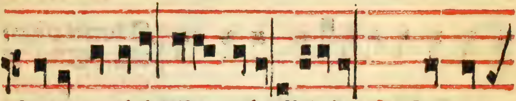

manu ſua. ℟. Alleluia. ℣. Gloꝛia pa. ℟. Stetit.

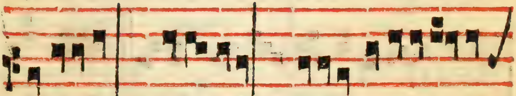
℣. Aſcēdit fumus aromatū in cōſpectu domini: alleluia.

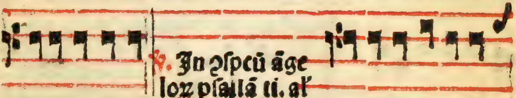
Ad ſextā ℟. bꝛ. Aſcēdit fumus aromatū in con-

ſpectu domini: Alle lu ia alleluia. ℣. De ma-

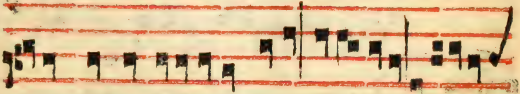

nu angeli. ℟. Alle luia. ℣. Gloꝛia patri ⁊ filio. ℟.

℣. In ɔſpcū āge loꝝ pſallā ti. al

Aſcēdit fum⁹. Ad ix. ℟. bꝛ. In cōſpectu ange

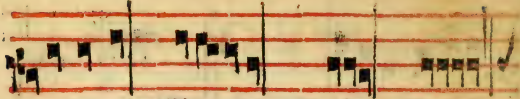
loꝛū pſallam tibi deus meus: Alle luia alleluia.

℟. Adorabo ad templū ſanctū tuuʒ: ⁊ cōfitebor no-
mini tuo. ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟. In
conſpectu angelorū pſallam tibi. ℣. Adorate dn̄m: all'a. ¶ In ſcī ioannis bapti. ad terciā ℟. br.

Fuit homo: Miſſus a deo. ℣. Cui no-
men erat ioannes. ℟. Miſſus. ℣. Gloria ℟. Fuit.

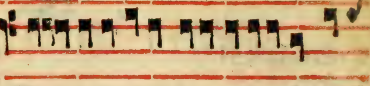
℣. Inter natos mulierū Ad ſextā ℟. br.
Inter natos mulierū Nō ſurre xit maior

℟. Joanne baptiſta. ℟. Nõ ſur. ℣. Gloria. ℟. Inter.
℟. Eliſabeth za charie. Ad ix. ℟. br.
Eliſabeth zachari e: Magnũ vi ruꝫ
gennit. ℟. Joannem baptiſtã precurſoreꝫ domini. ℟.
℣. Iſte puer magnꝰ corã do mino. ¶ In tranſfiguratiõe dñi ad iij. ℟. b.
Magnũ. ℣. Gloria. ℟. Eliſabeth.
Glorioſus apparuiſti in cõſpectu domini.
Alle luia alleluia. ℣. Propterea decorẽ induit

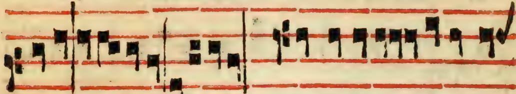

te dominus. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Glorioſus.

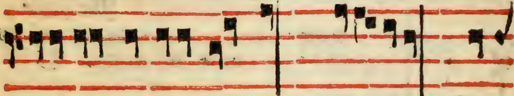
℣. Gloria ⁊ ho nore corōaſti.

Ad. vj. ℟. bꝛ. Gloria ⁊ honore coronaſti eum do-

mine: Alleluia alleluia. ℣. Et conſtituiſti eum ſu

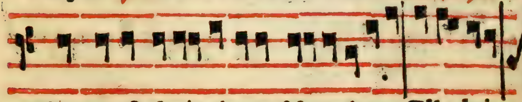

per opera manuum tuarum. ℟. Alleluia. ℣. Glo

℣. Magna eſt glia eius in ſa.

ria patri. ℟. Gloria ⁊ honore coro. Ad. ix. ℟. bꝛ.

Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: Alle luia

alleluia. ℣. Gloriam ⁊ magnum decorem impo

nes ſuper euȝ. ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri ⁊ fi. ℟.

℣. Corona au rea ſuper caput eius: allā.

Magna eſt gloria eius in ſalutari.

¶ In feſto aſſũptionis virginis marie: ad .iij. ℟. br.

Exaltata eſt: Sctā dei gēitrix. ℣. Su

per choros angelorum ad celeſtia regna. ℟. San

℣. Aſſumpta eſt maria in celũ gaudēt angeli.

cta. ℣. Gloria pa. ℟. Exaltata eſt. Ad vj. ℟. br.

Aſſumpta eſt maria in celũ: Gaudent angeli: ℣.
Laudantes benedicunt dominũ. ℟. Gaudent. ℣.
℣ Maria vir go aſſumpta ẽ: ad ethereũ tha lamum. Ad
Glo ri a. ℟. Aſſumpta. nonã ℟. bĩ. Mari a
virgo aſſumpta eſt: Ad e there um thalamuz. ℣
In quo rex regum ſtellato ſedet ſoli o. ℟. Ad
℣. Dignaſ me laudare te vir/ go ſacrata. In exaltatõe ſcẽ
ethere uz. ℣. Glori a. ℟. Maria. ad tertiã ℟. bĩ.

Hoc ſignuꝫ crucis: Erit in celo ℣. Cū do

minus ad iudicandū venerit. ℟. Erit in. ℣. Glo

℣. Adoramus te chriſte et be/nedicim⁹ tibi.

ria. ℟ Hoc. Ad ſextā ℟. br̄. Adoram⁹ te chriſte

Et benedici m⁹ tibi. ℣. Qui a per crucē tuam

redemiſti mūdū. ℟. Et be. ℣. Gloria. ℟. Ado.

℣. Omnis terra adoret te deus: et pſallat tibi.

Ad. ix. ℟. br̄. Omnis terra adoret te deus: Et pſal-

lat tibi ℟. Pſalmũ dicat nomini tuo. ℟ Et pſal.

℣. Hoc ſignuz crucis erit i celo.

℣. Gloria patri ⁊ fi. ℟. Omnis ter.

¶ In dedicatione ſci michaelis ad tertiam ℟. bre.

Stetit angelꝰ: Iuxta a raz tẽpli. ℣. Ha

bens thuribulũ aureum in manu ſua. ℟. Iuxta.

℣. Aſcẽdit fumus aromatũ

℣. Gloria. ℟. Stetit. Ad vſ. ℟. bre. Aſcẽdit fu

mus aromatũ: In cõſpectu domini. ℣. De ma

nu angeli. ℟. In cōſpe. ℣. Gloria. ℟. Aſcendit.

℣. In ꝯſpectu angelorum.

Ad nonā ℟. bī. In cōſpectu angeloruꝫ. Pſallā tibi de us me⁹ ℣. Adorabo ad tēplū ſctm̄ tuuꝫ ⁊ ꝯfite bor nomini tuo. ℟. Pſal. ℣. Glia. ℟. In.

℣. Adora te dn̄ȝ: all'. Oēs an- geli ei⁹ al'.

¶ In feſtis apoſtoloꝝ ad tertiā ℟. bī.

IN omnem terram: Exiuit ſonus eoruꝫ. ℣. Et in fines orbis terre verba eorum. ℟. Exiuit.

℣. Glori a patri et fili o: et ſpiritu i ſcõ. ℟. In oẽm.
℣. Cõſtitues e os pͥcipes.
Ad vj. ℟. bꝛ. Cõſtitues eos pͥncipes Sup omnẽ trã ℣.
Memores erũt nominis tui domine. ℟. Sup. ℣.
Gloria. ℟ Cõſtitues.
℣. Nimis ho-
norati ſunt.
Ad nonã ℟. bꝛ. Nimis
honorati ſunt: Amici tu i de⁹. ℣. Nimis con-
fortatus eſt principatus eorum. ℟ Amici tu.

℣. Annūciauerunt opera dei.

¶ In feſtis ſcōꝝ apl'oꝝ ac martyꝝ tp̄e paſchali ℟. b.

℣. Gloria patri. ℟. Nimis ho.

Sancti ⁊ iuſti in domino gaudete. Alle lu ia alleluia. ℣. Uos elegit de⁹ in hereditatē ſibi ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritu i ſācto ℟ Lux pp̄etua.

℟. Sancti. Ad ſextā ℟. bꝛ. Lux pp̄etua lucebit ſā ctis tuis domine. Alle luia alleluia. ℣ Et eterni-

℟. Letitia ſempiterna

tas tēpoꝝ. ℟. Alleluia. ℣. Glia. ℟ Lux. Ad ix. ℟. B

Letitia ſempiterna ſup capita eoꝝ: Alle luia: al

leluia. ℣. Gaudiuʒ ꝛ exultationē obtinebunt. ℟.

℣. Precioſa in ꝯſpectu dñi: a l.

Alle luia. ℣. Gloria. ℟. Letitia ſ.

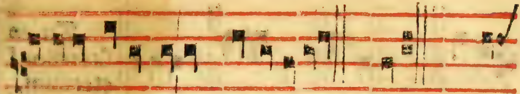
¶ In feſto vnius martyris. ad tertiā ℟ bꝛ.

Gloria ꝛ honoꝛe coꝛonaſti euʒ domine. ℣.

Et cōſtituiſti e uʒ ſuper opera manuum tuarum. ℟.

℣. Poſuiſti do mine ſup ca.
Corōaſti. ℣. Gloria pa. ℟. Gloria ⁊ Ad ſextā ℟. br.
Poſuiſti domine Sup ca put eius. ℣. Coronā de
℣. Magna ē glo ria eius.
lapide ꝑcioſo. ℟. Sup. ℣. Glīa. ℟. Poſu Ad ix. ℟. b
Magna eſt gloria eius: In ſaluta ri tuo ℣. Glo
riam ⁊ magnū decorem impones ſuper eum. ℟.
℣. Juſtꝰ vt pal ma florebit.
In ſalu. ℣. Gloria. ℟. Magna eſt.
¶ In feſtis pl'i mor martyrū ℟. breue.

Letamini in domino: Et exulta te iuſti. ℣.
Et gloriamini omnes recti corde. ℟. Et exulta. ℣.
Gloria pa. ℟. Letamini in do mi. Ad ſextā ℟. bř.
℣. Exultēt iuſti in conſpe.
Exultent iuſti: In cōſpe ctu dei. ℣. Et delecten
tur in letitia. ℟. In ꝯſpe. ℣. Gloria. ℟. Exultēt.
℣. Iuſti autē ī ꝑpetuū viuēt.
Ad vj. ℟. bre. Iuſti autē: In perpetuum viuent. ℣.

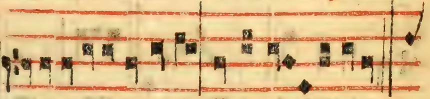
Et apd dominū eſt merces eoꝛū. ℟. In p. ℣. Glo-

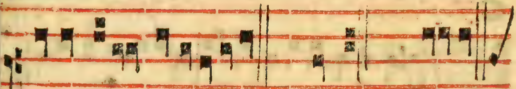
ri a patri. ℟. Juſti autem.

℣. Exultabūt ſācti ⁊c̄

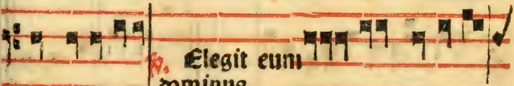
¶ In feſtiuitatib⁹ cō feſſoꝛum pontificum. ad tertiam ℟. breue.

Amauit euȝ domin⁹: Et oꝛna uit eum. ℣.

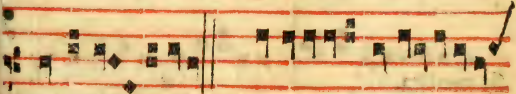

Stolā gloꝛi e induit eum. ℟. Et oꝛ. ℣. Gloꝛi a. ℟.

℣. Elegit eum dominus.

Amauit euȝ. Ad ſextā ℟. br Elegit euȝ dominus:

Sacerdo teȝ ſibi. ℣. Ad ſacrificādū e i hoſtiā

℣. Tu es ſacerdos i eternum.

laudis. ℟. Sacer. ℣. Gloꝛia. ℟. Elegit. Ad ix. ℟. bꝛ

Tu es ſacẽdos: In e ternũ ℣. Secundũ oꝛdinẽ

℣. Iuſtuꝫ ꝺduxit do minus.

melchiſedech. ℟. In e. ℣. Glia. ℟. Tu.

In ꝯfeſſoꝛib⁹ nõ põti. Ad tertiã ℟. bꝛe.

Amauit euꝫ domin⁹: Et oꝛna uit euꝫ. ℣.

Stolã gloꝛie induit euꝫ. ℟. Et. ℣. Glia. ℟. Ama.

℣. Os iuſti medita.

Ad. vj. ℟. bꝛ Os iuſti: Meditabitur ſapientiam. ℣.

Et lingua eius loquetur iudicium: ℟. Meditabi
℣. Lex dei ei⁹
tur. ℣. Gloria patri et. ℟. Os iuſti. Ad ix. ℟. br.
Lex dei eius: In corde ipſi⁹. ℣. Et nō ſupplan
tabuntur greſſus eius. ℟. In corde ipſius. ℣.
℣. Iuſtum de duxit domin⁹
¶ In virgib⁹
Gloria patri ꝛ filio. ℟. Lex dei ei⁹ Ad tertiā ℟. br.
Speci e tua: Et pulchritudi ne tua. ℣.

Intēde pſpere/ pcede ꝛ regna. ℟. Et pulchritu. ℣.
℣. Adiuuabit eam deus ꝛc̄.
Gloria. ℟. Specie. Ad.vj. ℟. bꝛ. Adiuuabit eam
Deus vul tu ſuo. ℣. Deus ĩ medio ei⁹ nō ɔmo
℣. Elegit eaꝫ deus.
uebit. ℟. Deus. ℣. Glia. ℟. Adiuua. Ad ix. ℟. bꝛ.
Elegit eaꝫ deus: Et p̄ ele git eaꝫ. ℣. In taber-
naculo ſuo habitare facit eam. ℟. Et preele git.

Gloria patri. ℟. Elegit eam.

℣. Diffuſa ē grã

¶ In dedicatōe eccleſiarum. ad tertiā ℟. br.

Domū tuaꝫ domine: Decet ſan ctitudo

℣. In lōgitudine dierū. ℟. Decet ſan ℣. Gloria. ℟.

℣. Locus iſte ſā ctus eſt.

Domū tuaꝫ. Ad vj. ℟. br. Locus iſte ſanctꝰ eſt:

In quo orat ſacerdos: ℣. Pro delictis ꝛ peccatis

populi. ℟. In quo. ℣. Gloria. ℟. Locus. ℣. Hec eſt domꝰ dñi. Ad. ix. ℟. bre.

Hec eſt domus domini: Firmiter edi ficata. ℣.

Bene fundata eſt ſupra firmã petrã. ℟. Firmit.

℣ Bñ fundata eſt dom⁹ dñi.

℣. Gloria patri. ℟. Hec eſt dom⁹. ¶ Ad cõpletoriũ ℟.bre.

In manus tuas domine: Cõmendo ſpirituʒ meum. ℣ Redemiſti nos domi ne: deus ve ritatis. ℟. Cõmendo. ℣. Gloria patri ⁊ fi-

℣. Cuſtodi nos dn̄e: vt pupillam oculi.

li o: ⁊ ſpiritu i ſācto ℟. In man⁹. ¶ Ad cōpletoriū tēpe paſchali ℟. b.

In man⁹ tuas domine. cōmendo ſpiritū meum

Alle luia alleluia. ℣. Redemiſti nos domine de

us veritatis. ℟. Alleluia. ℣. Gloria patri ⁊ fi li o:

℣. Cuſtodi nos dn̄e vt pupillā oculi: alleluia.

⁊ ſpiritu i ſācto. ℟. In manus. ¶ In feſtis ɔfeſſoꝝ pōti. tpe paſchali ad .iij. ℟. bꝛ.

Amauit eum dominus ⁊ ornauit eum:

Alle luia alleluia. ℣. Stolā glorie induit eum. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria pr̄i. ℟. Amauit
℣. Elegit eum dominus.
Ad ſextā ℟. br̄.
Elegit eum domin⁹ ſacerdotē ſibi: Alle luia al-
leluia. ℣. Ad ſacrificandū e i hoſtiam laudis. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria pr̄i ℟. Elegit.
℣. Tu es ſacerdos in eternū.
Ad.ix. ℟. br̄.
Tu es ſacerdos in eternum: Alle luia alleluia. ℣.

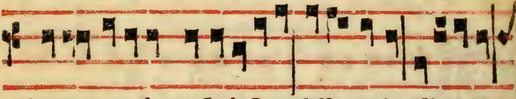

Secũduȝ oꝛdinem melchiſedech. ℟. Alle luia.
℣. Iuſtũ dedu xit dominus ꝛc.
℣. Gloꝛi a patri. ℟. Tu es ſac.
¶ In feſtis ꝯfeſſoꝝ nõ põti. ad. iij. ℟. bꝛ.
Amauit eum domin⁹ et oꝛnauit eum: Al-
le luia alle luia. ℣. Stolam gloꝛie induit eum. ℟
℣. Os iuſti ꝛc.
Alle luia. ℣. Gloꝛia p. ℟. Amauit. Ad ſextã ℟. bꝛ.
Os iuſti meditabitur ſapientiaȝ: Alle luia alle-

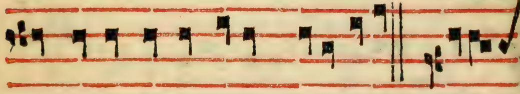
luia. ℣. Et lingua eius loquetur iudiciuȝ. ℟. Al

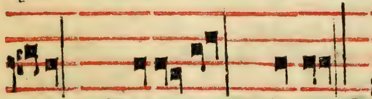
le luia. ℣. Gloꝛia pa. ℟. Os iuſti. ℣. Lex dei eius. Ad .ix. ℟. bꝛe.

Lex dei eius in coꝛde ipſius: Alle lu ia alleluia. ℣.

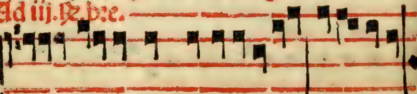

Et non ſupplantabuntur greſſus eius. ℟. Alle-

℣. Juſtū dedu-xit dominus ⁊c.

luia. ℣. Gloꝛia patri. ℟. Lex dei. ¶ In feſtiuitatibꝰ virginū Ad iij. ℟. bꝛe.

Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua: Alle luia

alleluia. ℣. Intende proſpere procede ⁊ regna. ℟.

Alle luia. ℣. Gloria pa. ℟. Specie. ℣. Adiuuabit eam. Ad ſextã ℟. br̄.

Adiuuabit eam deus vultu ſuo: Alle luia allelu

ia. ℣. Deus in medio eius non cõmouebitur. ℟.

Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟. Adiuuabit eam

deus vultu ſuo. ℣. Elegit eã deus: ⁊ pree. Ad. ix. ℟. br̄. Elegit eam deus:

et preelegit eam: Alle luia alleluia. ℣. Jn ta-

bernaculo ſuo habitare facit eaꝫ. ℟. Alle luia.

℣. Diffuſa eſt gr̄a i labijs tu is: alleluia.

℣. Gloria pa. ℟. Elegit eaꝫ.

¶ Jn dedicatōe eccl'iarū tp̄e paſchali ℟. bre.

Domū tuam domine decet ſanctitudo.

Alle luia alleluia. ℣. Jn longitudine dierū. ℟.

℣. Locus iſte ſanctus eſt.

Alleluia. ℣. Gloria p. ℟. Domū. Ad vj. ℟. bre.

Locus iſte ſanctus eſt in quo erat ſacerdos: Alle-
luia alleluia. ℣. Pro delictis ⁊ peccatis populi. ℟.
℣. Hec eſt domus domini.
Alle luia. ℣. Gloria pa. ℟. Locus. Ad nonã ℟. bñ
Hec eſt domus domini firmiter edifica ta: Alle-
luia alleluia. ℣. Bene fundata eſt ſupra firmã
℣. Bñ fũdata ẽ domus dñi: alleluia.
petrã. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Hec ẽ.

VBI
IBI

¶ Dñica .j. aduẽt⁹: ꝛ ꝑ totū aduētū ad veſpas hymn⁹

Ad laudes hymn⁹.

Ad tertiā hym.
Nunc ſancte nobis ſpirit⁹: vnū patri cū fi
li o: dignare prōptus ingeri: noſtro refuſus pectori.
¶ In die natalis dñi: ꝛ p oct. hymn⁹
Chriſte redemptor omnium: ex patre
patris v nice: ſo lus ante prin cipium: na
tus inef fa bi liter.
Ad laudes hym.
A Solis ortus cardine: ad vſq; ter re li-

mitē:chꝛiſtū canamꝰ pꝛīcipem: natū maria ꝟgine.
In ephia dñi hym.
Hoſtis herodes impie: chꝛiſtuz venire qd
times nō eripit moꝛtalia: q regna dat celeſtia.
Per ho diei tonus. Nunc ſancte nobis ſpiritus: vnuz ꝛc.
In ſabbatis ad veſpas hymnꝰ
Lux beata trinitas: et pꝛīcipalis vnitas:
iam ſol recedit igneus: infunde lumē coꝛdibus.

Ad cõpletoriũ hym.

Te lucis ãte terminũ: rex creator poſcimꝰ:

vt ſolita clemẽti a: ſis p̄ſul ad cuſtodiam.

ſextã: ⁊ nonã: tonus ſeu cantus.

Ad terciã hym.

Nunc ſãcte nob̄ ſpiritꝰ: vnũ patri cũ filio:

dignare p̄mptꝰ inge ri: noſtro refuſus pectori.

Ad vſ̄ hym.

Lucis crea tor optie lucẽ die ꝓ pſe-

rẽs: p̄mordi js lucis noue: mũdi parãs origiẽ.

[illegible] ad vſ. hymn⁹

Audi benigne cōditor: nr̄as preces cū fleti
b⁹: in h̄ ſacro ieiunio fuſas q̄dragenario.

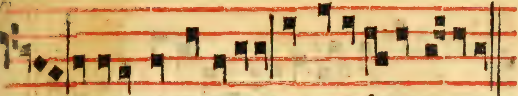
¶ In dn̄icis diebus xl^e tm̄: [illegible] veſpas hymn⁹

Aures ad noſtras deitatis preces: deus in-
clina pietate ſo la: ſupplicū vota ſuſcipe pre
ca mur fa mu li tu i.

¶ In dn̄ica de paſſiōe ⁊ infra ad veſpas hym

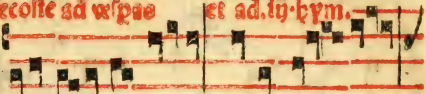
Vexilla re gis prodeūt: fulget crucis my

ſteriuʒ: q̄ carne carnis cōditoꝛ: ſuſpēſus ē patibulō
Tēpoꝛe paſchali ad vš hym.
D cenā agni ꝓuidi: ꝛ ſtolis albis candi
di: poſt tꝛāſitū maris rubꝛi: xp̄o canamꝰ ꝑncipi.
In aſcenſiōe dñi ad vš hym.
Eſu noſtra redēpti o: amoꝛ ꝛ de ſideri
um: deus creatoꝛ omniuʒ: homo i fi ne tēpoꝝ.
Ad tertiā hymnus.
Unc ſācte nob ſpi ritꝰ: vnū patri cū fili

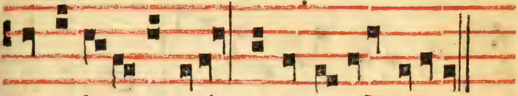

o: dignare pmpt⁹ igeri:noſtro refuſus pectoꝛi.

In penthecoſte ad veſpas et ad.iij.hym.

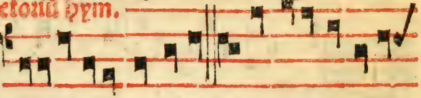

Veni cre atoꝛ ſpirit⁹: mẽtes tuoꝛũ viſita:

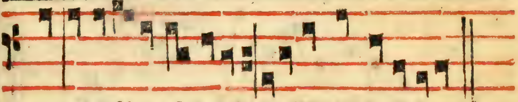

imple ſu perna gratia:que tu cre aſti pectoꝛa.

Ad cõpletoꝛiũ hym.

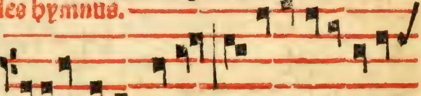

Te lucis ãte terminũ re rũ creatoꝛ poſci-

mus:vt ſoli ta clemẽtia ſis pſul ad cuſtodiam.

Ad laudes hymnus.

Bea ta nobis gaudia: anni reduxit oꝛbi-

ta: cũ ſpiri tus pa raclit⁹ effulſit in diſcipulos.
Ad p̄mã hym.
Ad vj. hymn⁹.
Jam lucis orto ſidere.
Rector potẽs verax de⁹.
Ad .ix. hymn⁹.
Rerum deus tenax vigor.
In feſto trinitatis hymn⁹
In maieſtatis ſolio: tres ſedẽt in tri
clinio: nã nõ eſt cõſo latio pſe cta ſoli tario.
Ad lau. hym.
Feſti laudes hodierni-ri tu ductas an-

nuo: cuiꝰ gaudio ſuperni celebrāt perpetuo:
regē trinū dū ter trini chori laudāt mutuo.
In feſto corporis chriſti ad veſperas hymnꝰ.
Pange ligua glorioſi corporis myſteri-
um: ſāguiniſqꝫ ꝑcio ſi: quē in mūdi ꝑci um:
ad lau. hymnꝰ. Hic eſt tonus ꝑprius ꝛ naturalis
fructꝰ ventris genero ſi rex effudit gētiuꝫ.
Verbū ſupnū ꝓdiēs: nec patris linquēs

æxterā:ad opus ſuuz exiēs:venit ad vite veſperā.
In ꝯuerſiõe ſci pauli hymn'.
DOctoꝛ e gregie/paule moꝛes inſtrue:
et mente polum nos trāſferre ſatage:do nec per-
fectum largi a tur plenius: e uacuato qđ ex
par te ge rimus.
Sit tri ni tati ſempi terna glori a:honoꝛ pote-

ſtas atq; iubi latio:in vni tate cui manet im-
pe riuz: extūc z modo ꝑ eter na ſecula. A mē.
In cathedra ſci petri hymn⁹
Quodcūq; vinclis ſup terrā ſtrixerit:erit
in aſtris religatū fortiter: z qđ reſoluit in terris
arbitrio:erit ſolutum ſuper celi radiuz: in fine
mundi iudex erit ſe culi.

Gloria de o ꝑ immēſa ſecula : ſit tibi nate dec⁹
et imꝑium: honoꝛ poteſtas ſanctoqꝫ ſpiritu i:
ſit trinitati ſalus indi uidu a : pēr infinita ſecu
loꝛum ſe cula . A men.
In feſto ſan cti antonij de de padua hym.
In grat u lemur ho di e: chriſto regi
iu cundi us,: in cuius au la glo ri e: iam

iu bi lat an to ni us.
Ad horas dici ton⁹. Nūc ſancte nobis ſpiritus.
¶ In feſto ſci ioannis baptiſte hymnus.
U T queant laxis reſonare fibris: mira
geſtoꝛuꝫ famuli tuoꝛuꝫ: ſol ue polluti labi j
re a tum ſancte ioan nes.
Ad horas dici tonus Nunc ſancte nobis ſpi ri tus ꝛc̃.

In feſto aploꝝ petri ꝛ pauli. hyꝰ

Sit trini tati ſempiterna gloꝛia: honoꝛ ꝛc.
Ad laudes hym.
Iam bo ne paſtoꝛ petre clemēs accipe
vota ꝑcantum: et peccati vincula re ſolue: ti-
bi poteſtate tradita: q̄ cūctis celū verbo claudis
a peris.
In hac nocte cantaẜ etiā pro ſancto paulo.
Doctoꝛ e gregie ꝛc.
Sit trini tati ꝛc. vi ſ. Nūc ſācte nob ſpi ritus.

In ſ. marie magdalene hym.

ſto iubente rupit mirabiliter: cuſtos ouilis ⁊ do
ctoꝛ eccleſi e : paſtoꝛq3 gregis ɔſeruatoꝛ ouiu3: ar
cẽs lupoꝝ truculentã rabiez. Gloria de o.
In tráſ figura tõe do mini hymnus.
Gaude mater pi e tatis: in valle gemen
tium: ꝑ vocatu dignita tis chriſti regis õni-
um: quo dilecta ꝑdota ris in culmine mõtiu3.

Ad vſ. hym.
Nouūʒ ſidus exo ritur: chriſti pia clemē-
ti a: quo tenebroſa premitur inimici ſeui ti a.
Vel to nus: Nouum ſidus exoritur chriſti pia ⁊c.
In ſancte clare virgis hym- nus.
Concinat plebs fideliuʒ virginale pre-
coniuʒ: matris chriſti veſtigiuʒ: ⁊ nouitatis gau-
diuʒ.
Per horas diei tonus Nūc ſācte no bis ſpiritus.
In feſtiui tatibꝰ virginis marie ad vſ. hymnus.

Ve maris ſtel la: de i mater
al ma: atq; ſemp virgo felix celi por ta.
Ad laudes hym.
Glo ri o ſa do mina excelſa ſuper ſi-
dera: ꝗ te creauit ꝓuide: lactaſti ſacro v bere.
Ad ho ras dici tonus. Nunc ſancte nobis ſpiritus.
In feſto ſti gmatum beati franciſci hym nus.
Rucis chriſti mons aluerne recēſet my

ſteri a: vbi ſalu tis e terne dãtur pri ui le-
gia dũ franciſcꝰ dat lu cerne crucis ſu a ſtudia.
Ad idẽ tonus. Crucis chriſti mons aluerne.
In feſtiuitatibꝰ ãgelorũ hymnꝰ.
Ibi chriſte ſplẽdor patris: vita virtus cor
dium: in cõſpectu an ge loꝝ votis voce pſallimꝰ:
alternãtes cõcrepãdo: melos da mus vocibus.

Ad laudes hymnus.
Chriſte ſanctorum decus angelorum.
Ad horas diei ſonus.
Nunc ſancte nobis ſpi ri tus ꝛc.
In p̄mis veſpis bi ſ
Franciſci hym.
Proles de ce lo prodi jt: no uis v tens
pro digi js: celum cecis a peru it: ſiccis ma-
re de ſtigi js.
ad laudes hymnus.
Plaude turba pau-
percula: patre ditata paupere: ꝛc.

Ad horas diei. hym.
Nunc ſācte nob ſpirit⁹: vnū patri cū filio
dignare ꝓmptus ingeri: noſtro refuſus pectori.
Ad vš hym.
Decus morum dux minoruꝫ franciſcus
te nens brauium: in te vite datur vi te: chriſte
redemptor om nium. ℭ In feſto oīuꝫ ſanctoꝝ
hymnus
Chriſte redēptor ōniuꝫ: ꝯſerua tuos ſa-

mulos: be ate ſemper virginis placatus ſanctis

ad lau.

precibus. hym. Jeſu ſalua tor ſeculi. ¶ De cōi apl'oꝝ hymnꝰ.

Exultet ce luz laudibꝰ: reſultet terra

gaudi js: apoſtoloꝝ gloriaз ſac̄ canūt ſo lenni a.

Ad horas diei hymnꝰ. Eterna chriſti munera: ⁊ martyrū. tonus.

Nunc ſācte nob̄ ſpi ritꝰ: vnū pr̄i cū filio:

dignare ꝓmptꝰ in ge ri nr̃o refuſus pe ctori.
In vniꝰ martyris hym
D Eus tu orum militum: ſors et corona
pre mium: laudes canentes martyris: ab-
ſolue nexu cri mi nis.
Ad lau. hym.
M Artyr dei qui vnicuȝ: patris ſequēdo fi-
lium: victis triumphās hoſtibꝰ: victor fruens

celeſtib⁹. Tonus Nunc ſancte nobis ſpi ritus.
In plurimoꝝ martyꝝ
Sanctoꝝ meritis inclyta gaudia pan/
gam⁹ ſoci j geſtaqꝫ forti a: naꝫ gliſcit animus p/
mere cantibus victoꝝ gen⁹ op timū.
Ad laudes hymnus.
Rex glori oſe martyꝝ: corona ꝯfitētiuꝫ:
qui reſpu entes terrena pducis ad celeſti a.

In feſtis confeſſoꝝ hym.
Iſte confeſſoꝛ domini ſacratus: feſta
plebs cu ius celebrat ꝑ orbeʒ: hodi e le tus me-
ru it ſecreta ſcan dere celi.
Ad lau. hym.
ad lau.
Ieſu redẽptoꝛ omniuʒ. Ieſu co rona celſioꝛ.
De ỽginib⁹ hym.
Eſu co rona virginũ: quẽ mater illa cõ
cepit: q̃ ſola ỽgo ꝑpit: hec vota clemẽs accipe.

De virgib⁹ ꝛ martyrib⁹.

Glori a patri: geniteqꝫ proli: et tibi cõpar vtri-
uſqꝫ ſemper ſpiri tus alme: deus vnus omni tē-
pore ſecli. A men.
In dedicati one eccleſie ad veſpas hymnꝰ.
Vrbs be ata hieruſalem: dicta pacis vi-
ſi o: que cõſtru itur in ce lis viuis ex lapidi-
bus: & angelis coorna ta: vt ſponſata comite.

¶ In pceſſiõe oliuaꝝ cãtatur v̄ſus ſic̄ in miſſali ordinatum eſt. Uerſus.
Ad laudes hymnus. Angularis fundamentuꝫ.
Gloꝛi a laus et honoꝛ tibi ſit: rex chri-
ſte redemptoꝛ. Cu i pu e ri le de cus prompſit
o ſan na pi um. ¶ Choꝛus repetit verſum.
Iſrael es tu rex: dauidis ⁊ in clyta proles. Nomi
ne qui in dom ini rex be nedi cte venis.

Chorus
Gloria laus. Cetus in excelſis te laudat ce litus
omnis. Et mortalis homo cuncta cre ata ſimul.
Chorus
Gloria laus. Plebs hebre a ti bi cũ palmis ob
uiaʒ venit. Cũ p̃ce vo to hymnis aſſum⁹ ecce tibi.
Chorus
Gloria laus. Hi tibi paſſu ro ſoluebãt numina
laudis. Nos tibi regnãti pãgi m⁹ ec ce melos.

Chorus
G loria laus. S i placuere ti bi placeat deuo tio
nſa. Rex bone rex clemēs: cu i bo na cūcta placēt.
Chorus
G loria laus ⁊ ho nor.
Cantatis verſiculis pceſſio intrat ecleſiā cantādo R̷. ſequēs
Ingrediēte do mino in ſanctā ci
ui ta te: hebreo rū pue ri re-
ſurrectionē vite pro nūci an tes.

Cum ramis palma rum: o ſanna cla-
ma bant in ex cel ſis.
℣. Cun ꝙ audiſſent: ꝗ ieſus veniret hieroſo-
ly mam: ex i e runt ob vi am
e i. Replicatio. Cum ramis palma
rum oſanna clama.
Et non dicitur
Gloria patri.

C cipit la menta ti o hie re mi e pꝛo phe-
te. Aleph.
Uo mo do ſe det ſo la ci ui tas ple-
na po pu lo: fa cta eſt qua ſi vi du a do mi-
na gen ti um: pꝛin cepſ pꝛo uin ci a rum facta
eſt ſub tri bu to. Gimel.

M i ſericordie domini quia non ſu mus con-
ſumpti: quia non defecerunt miſera ti o nes
e ius. Heth.
B o num eſt preſtolari cum ſi lentio: ſalutare
do mi ni. Teth.
B o nuz eſt viro cuz portauerit iugum ab adole

ſcētia ſu a. Ioth. Hieruſalē hieruſa-
lez: ꝯuertere ad dn̄m deuz tu uz. Itez ali⁹ ton⁹
Incipit lamētatio hieremie prophete. Aleph.
Quomodo ſedet ſola ciuitas plena poplo
facta eſt q̄ſi vidua dn̄a gētiuz: ꝑnceps ꝓuinciarū
facta eſt ſb̄ tri buto. Gimel. Cogitauit dn̄s diſſi-

pare muros filie ſion:tetẽdit f uniculũ ſuũ:ꝛ ñ a-
uertit manũ ſuã a ꝑditio ne. Heth. Bonũ eſt
ꝑſtolari cũ ſilẽtio ſalutare do mini. Teth.
Bonũ eſt viro:cũ portauerit iugũ ab adoleſcẽtia
ſu a. Joth. Ponet i puluere os ſuũ ſi forte ſit
ſpes. Lamech. Dabit ꝑcutiẽti ſe maxillã:ſaturabi

tur opprobrijs. Hieruſalē hieruſalē: ꝯuertere ad
dñm deū tuū. Incipit oratio jeremie
e pphe te. Recordare dñe qd accide-
rit nobis: intuere ⁊ reſpice opprobriū no
ſtrū. Hereditas noſtra vſa ē ad alienos:
do mꝰ nr̃e ad extraneos. pupilli facti

ſum⁹ abſ qꝫ pa tre:matres nr̃e q̃ ſi vi-
due. Aq̃ꝫ no ſtrã pecuni a bi bim⁹:li gna nr̃a
p̃ci o cõ pa ra uim⁹. Ceruicib⁹ mi na-
ba m̃:laſ ſis ñ dabat̃ re ges. Egypto
dedimus man⁹ ⁊ aſ ſy ri is: vt ſatu
rare m̃ pa ne. Pr̃es no ſtri peccauerũt

et nõ ſt:et nos iniqtates e o ꝝ porta
uim⁹. Serui domia ti ſt no ſtri:nõ
fuit q redimeret ð manũ e o rũ. Jn aníab⁹
no ſtris afferebam⁹pa nẽ no bĩ: a fa
cie gladij in deſer to. Pellĩ nr̃a qua ſi cli
banus exu ſta ẽ a facie tẽpeſtatuȝ fa

mis. Mlieres in ſion hũi li aue rũt: et
virgĩes ĩ ciuita tẽ iu da. Hieruſa lẽ: hie
ru ſa lẽ: cõ uertere ad dñm dẽũ tu-
um. Paſſio dñi nři ieſu chriſti ſcdm mat-
In illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipu- thæum.
lis ſu is. ✠ Sci tis q̃a poſt biduuz paſcha fi-

et:et filius hominis tradetur vt crucifigatur. C
Veſpere autē facto: diſcumbebat cum duodeci diſ
ſcipulis ſu is: et edētib⁹ illis di xit. A/
men dico vobis: quia vnus veſtrū me tra-
ditu rus eſt. C Et contriſtati valde: cepe-
rūt ſinguli di cere. S Nunqd ego ſuz domine?

C At ipſe reſpōdēs a it ✠ Qui intigit me
cū manū ĩ paraſpide: h me tra det. Fi
lius qdē hominis vadit ſicē ſcptū ē de il lo.
Ve autē homi illi: p qʒ fili⁹ hom is tra de
tur. Bo nū erat e i: ſi nat⁹ nō fuiſſʒ homo il le. C
Ait illis pila tus. S Quid ergo faciā d ieſu q di

Uel ſic
cit xp̄s? C Dicūt ōnes. S Crucifigatur. S Cru
Uel ſic
cifigatur S Aue rex iudeorū. S Aue rex iude-
orū. C Et circa horā nonā clamauit ieſus voce
mag͠ di cēs * He ly he ly la
maza ba thani. C Hoc eſt: * De us me⁹: deus
me us: vt qd dereli quiſti me? C Jeſus autē

clamās voce magna: emiſit ſpi ritū.
Erāt autē ibi mari a magdalene et altera ma-
Uel ſic
ri a ſedētes ꝯtra ſe pulchꝝ. ſe pulchꝝ.
In illo tēpore: Erat paſcha Scdm marcū.
ꝛ azima poſt biduuȝ. Et interrogauit euȝ pila tꝰ S
Tu es rex iudeorū? Et ille reſpōdēs ait il

li. Tu di cis. At illi clamauerũt
Vel ſic
Crucifige eum. Crucifige eum. Exclamauit
ih̄s voce mag̃ di ces Heloy: he
loy lamazabathãi Qđ eſt iterp̃tatũ De us
me⁹: de us me⁹: vt qd dereli q̃ ſti me? Ih̄s ãt
emiſſa voce expi rauit. Cũ eo

aſcẽderãt hieroſo li mã. Secũdũ lucaz.
In illo tẽpoꝛe. Ait autẽ dñs ſi moni. ✠
Si mon: ecce ſathanas expetiuit vos: vt cribꝛa
ret ſicut tri ticũ. E go autẽ rogaui ꝑ te: vt
nõ deficiat fides tu a. Et tu aliquãdo ꝯuer
ſus ꝯfirma fratres tu os. a Qui dixit e i. S

Dñe tecũ paratꝰ ſuz ꝛ in carcerẽ ꝛ in mortẽ ire. C
Et clamãs ieſus voce magna: a it ✠ Pa-
ter in manꝰ tu as cõmẽdo ſpi ri tũ meuz.
Que ſecute erãt euz hec vi Fnis. dẽ tes. Secũdũ
In illo tẽpore. Preceſſit ꝛ dicit ioannez.
e is. ✠ Quẽ q̃ritis? C Reſpõdeſt e i.

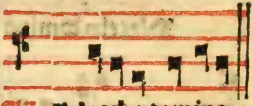

Vel ſic
Vel ſic
S Jeſū naçarenuꝫ. S Je ſū naçarenuꝫ S Je ſuꝫ
naçare nuꝫ. C Dicit eis ie ſus. + E go
Vel ſic
ſum. S Aue rex iudeoꝛuꝫ. S Aue rex iude o
rū. C Dicit eis pilatus S Ecce homo. C Clama
Vel ſic
bāt dicētes. S Crucifige crucifige euꝫ. S Crucifi
ge crucifige eū. C Dic eis pilatꝰ S Accipite eū vos

et crucifigite. Et dicit iudeis. S Ecce rex ve
Vel ſic
ſter S Ecce rex veſter. Illi aũt clamabãt S Tol
le tolle crucifige euȝ. S Tolle tolle crucifige euȝ.
Ut ↄſũmare ſcriptura di cit *Si
ti o. Cuȝ ergo accepiſſet ieſus acetum : di
xit. ✠ Cõ ſũmatuȝ eſt.

℟ Et inclinato capite emiſit ſpi ritũ ℟
Videbũt in quẽ tranſfixe Finis. rũt. Vel ſic
trãſfixe Finis. runt.
Ecce li gnũ cru cis: in quo ſa
lus mundi pepen dit. Chorus rñdet.
Ve ni te adore mus.

¶ Incipit officium in agenda mortuorum. Ad veſperas abſolute incipitur antiphona.

Añ. Placebo domino.

E u o u a e. ps.

Dilexi qm̄ exaudiet dñs: vocē orōnis mee. Quia inclinauit aurē ſuam mihi: et in diebus meis inuocabo.

Circumdederūt me dolores mortis: et pericula inferni inuenerunt me.

Tribulationē ⁊ dolorē inueni: ⁊ nomē dñi inuocaui.

O domine libera animā meam miſericors dominus ⁊ iuſtus: et deus noſter miſeretur.

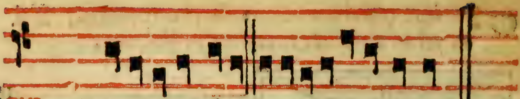
Cuſtodiēs p̄uulos dñs: hūiliat⁹ ſū ⁊ liberauit me.

Conuertere anima mea in requiem tuam: quia dominus bene fecit tibi.

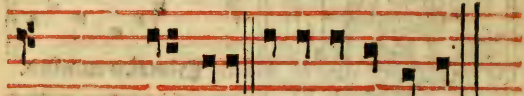
Quia eripuit animā meam de morte: oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapſu.

Placebo dño: in regione viuoꝝ. Requiē eternā.

In

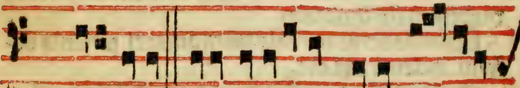

Añ. Placebo domino in regione viuoꝛum.

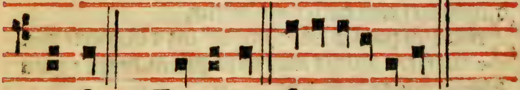

Añ. Heu mihi. E u o u a e. pſalmꝰ

AD dñȝ cũ tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me.
Dñe libã aĩaȝ meã a labÿs iniqs: ⁊ a ligua doloſa.
Quid deꝛ tibi aut qd apponat tibi: ad liguã doloſã.
Sagitte potẽtis acute: cuȝ carbonibꝰ deſolatoꝛÿs.
Heu mihi: q2 incolatus meus ꝓlongatꝰ eſt: habitaui cũ habitãtibꝰ cedar: multũ incola fuit aĩa mea.
Cum his q oderũt pacẽ eram pacificus: cũ loquebar illis: impugnabant me gratis. Requiem eternã.

Añ. Heu mihi: qui a incolatus meus pꝛo lõga-

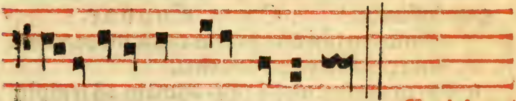
tus eſt. Añ. Dominus. E u o u a e. pſalmꝰ.

LEuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi.

Auxiliū meū a dño: qui fecit celum ⁊ terram.
Non det in cōmotionē pedum tuum: neq; dormitet qui cuſtodit te.
Ecce non dormitabit neq; dormiet: q cuſtodit iſrl'.
Dominus cuſtodit te, dominus protectio tua: ſuper manū dexteram tuam.
Per diē ſol non vret te: neq; luna per noctem.
Dñs cuſtodit te ab oī malo: cuſtodiat aīaʒ tuā dñs
Dominus cuſtodiat introitū tuuʒ ⁊ exitū tuum: ex hoc nunc ⁊ vſq; in ſeculum. Regeʒ eternā

Añ. Dominus cuſtodit te ab omni malo: cuſto-

di at animam tuam dominus. Antiphona

Si iniquitates. E u o u a e. pſalmus.

De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.
Fiāt aures tue intēdētes: in vocē dep̄catiōis mee.
Si iniqtates obſeruaueris dñe: dñe qs ſuſtinebit.
Quia apud te propitiatio eſt: et propter legem

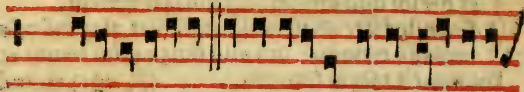
tuam ſuſtinui te domine.

Suſtinuit anima mea in verbo eius: ſperauit ani-ma mea in domino.

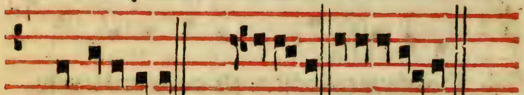
A cuſtodia matutina vſqꝫ ad noctē ſperet iſrl'i dño.

Quia apud dñꝫ mia:ꝛ copioſa apud eũ redēptio.

Et ipſe redimet iſrl': ex oibꝰ iniqtatibꝰ eiꝰ. R egeꝫ.

Añ. Si iniquitates obſeruaueris domine: domine

quis ſuſtinebit? Añ. Opꝰ ra. Euouae. pſalmꝰ

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: quoni-am exaudiſti verba oris mei.

In ↄſpectu ãgeloꝝ pſallã tibi, adorabo ad templũ ſanctũ tuum:ꝛ confitebor nomini tuo.

Super miſericordia tua ꝛ v̄itate tua: quoniã magni-ficaſti ſup omne nomē ſanctũ tuum.

In quacũqꝫ die inuocauero te exaudi me: multipli-cabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi domine omnes reges terre: qꝛ audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in vijs domini: qm̃ magna ē glia dñi.

Quoniaꝫ excelſus dominus ꝛ humilia reſpicit: ꝛ al-ta a longe cognoſcit.

Si ambulauero in medio tribulatiõis viuificabis

me: ⁊ ſuper iram inimicoꝝ meoꝛum extendiſti ma
num tuam: ⁊ ſaluū me fecit dextera tua.
Dñs retribuet pꝛo me / dñe miſericoꝛdia tua in ſe-
culum: opera manuū tuaꝝ ne deſpicias.
Requiem eternā dona eis domine: ⁊ lux ꝑpetua.

dat mihi pa ter ad me ve ni et: et eum qui venit

ꝓnūciatur alte ſed dicitur ſecreto ℣.
ad me: nō eijciam foꝛas. Pater noſter
Et ne nos īducas in tentationē. ℟. Sʒ libera nos
a malo. ℣. A poꝛta inferi. ℟. Erue domine ani-
mas eorū. vel animā eius. ℣. Regeſcat in pace.
℟. Amen. ℣. Domine exaudi oꝛationē meam. ℟.
Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣. Dominus vo-

biſcuȝ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremꝰ. Oꝛo.

Fidelium deus omniuȝ cōditoꝛ et redem
ptoꝛ: animabꝰ famuloꝝ famularūq; tuarū remiſ-
ſioneȝ cunctoꝝ tribue peccatoꝝ: vt indulgētiam
quā ſemper optauerūt: piis ſupplicationibus cō-
ſequātur. Qui viuis ꝛ regnas cū deo pr̄e i vnitate

ſpirit⁹ ſācti deus p omnia ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amē.
℣. Regez eternā dona eis domie. ℟. Et lux perpe
tua luceat eis. ℣. Regeſcāt in pace. ℟. Amen.
Ad matutinū abſolute in incipitur inuitatoriū
Regem cui omnia viuūt: Venite adoremus.
V Enite exultem⁹ domino: iubilem⁹ deo ſa-
lutari nr̄o. preoccupem⁹ faciez eius i cōfeſſione:

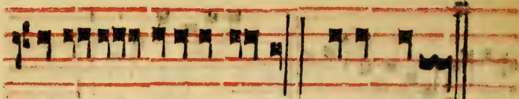

et in pſalmis iubilemꝰ e i. Inuitat. Regeʒ cu i
omnia viuunt: venite ad oremus. Quoniaʒ
deus magnus dominꝰ et rex magnus ſuꝑ omnes
deos: qñiaʒ nõ repellet dominꝰ plebē ſuam: qa in
manu eius ſūt ōnes fines terre: ⁊ altitudies mōti-
Repetitio.
uʒ ipſe ɔſpicit. Venite ad oremꝰ. Quoniaʒ ip-

ſius eſt mare ⁊ ipſe fecit illud: ⁊ aridã fundauerũt
man⁹ eius. Venite adorem⁹ ⁊ ꝓcidam⁹ ãte deuꝫ
plorem⁹ corã dño qui fecit nos: qa ipſe eſt domin⁹
de⁹ noſter: nos aũt popul⁹ eius ⁊ oues paſcue ei⁹.
Inuit. Regẽ cui omnia viuũt: venite adorem⁹.
Hodie ſi vocem eius audieritis. nolite obdurare

coꝛda veſtra: ſicut in exacerbatione ſcōm dieʒ tē-
tationis in deſerto vbi tētauerūt me patres veſtri:
Repet.
ꝑbauerūt ꝛ viderūt opꝛa mea. Venite adoꝛem⁹.
Quadraginta ānis prim⁹ fui generatiōi huic ꝛ dī-
xi ſēp hi errant coꝛde: ipſi vo nō cognouerūt vias
meas qb⁹ iuraui i ira mea: ſi itroibūt i regē meā.

Inuitat. Regē cui omnia viuūt: venite adorem⁹.
Regem eternā dona eis domine: ꝛ lux ppetua lu-
ceat eis. Repe. Venite ad orem⁹. Inuit. Regē
cui omnia viuūt. Repe. Venite ad orem⁹
In .i. nocturn.
An.
Di rige. ps. Verba mea. An. Di rige do-
mi ne deus me us in cōſpectu tuo vi am meā. An.

Cõuer tere domi ne. ps. Dñe ne i furore tuo. An.
Cõuer tere domine et eripe animã meam: quo-
niam non eſt in morte qui memor ſit tui. An.
Ne quando. ps. Dñe deus meꝰ. An. Nequã-
do rapiat vt leo animã meam: duʒ nõ eſt qui re-
dimat neqꝫ qui ſaluuʒ faciat. ℣. A porta inferi.

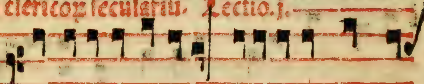

℟. Erue dñe animas eorũ. Pater noſter. Lectio.

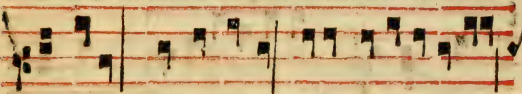

℣. Et ne nos inducas i tẽtatiõez ℟. Sz liba n.a ma.

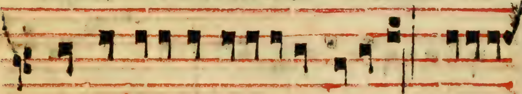
Cantus clericoꝝ ſeculariũ. Lectio. j.

Parce mihi domine: nihil enim ſunt di-

es mei. Quid eſt homo qui a megnificas eũ:

aut quid apponis erga eum coꝛ tuum? Uiſitas

eum diluculo: ⁊ ſubito pꝛobas illum. Uſquequo

non parcis mihi nec dimittis me:vt glutiam ſa
liuam meam? Peccaui. Quid faciam tibi o cu
ſtos hominum? Quare poſuiſti me contrarium
tibi:ꝛ factus ſum mibimetipſi grauis? Cur non
tollis peccatum meum:ꝛ quare non auſers in-
i qui ta tem me am ? Ecce nunc in pul ue re

dormiam: et ſi mane me queſieris non ſbſiſtam ℟.
Credo q redēptor meus vi-
uit: et in nouiſ ſimo di e de ter ra
ſurre ctus ſum. Et in car ne
me a vi de bo de um
ſaluato rem me um. ℟.

Quez viſurus ſum egoipſe et non
a li us: et oculi mei con ſpe ctu ri
ſunt. Et in carne. octauus tonus. ℟. Reg ez. regre ſſio In.ij.
Qui lazarum re ſuſcita ſti a mo
numen to fe ti duz. Tu e is domine
dona requi em ⁊ locum indul gēti e.
D

℟. Qui venturꝰ es iudicare vi uos ꝛ
mortu os: et secu lũ per i gnẽ. Tu
e i do. ℣. Regem eternã dona e is
quartus tonus
domi ne: ꝛ lux ꝑpetu a lu ceat e is. Tu.
Rñũ iiij.
Domi ne quãdo vene ris
iudi ca re ter rã: v bi me abscon

dam a vul tu i re tu
e. Qui a pec caui ni mis in vi
ta me a. ℟. Cōmiſſa me a
pa ueſco ꝛ ante te erube ſco: dū ve-
neris iudicare: noli me condemna-
octauus tonus.
re. Repet. Qui a pec. ℟. Requi-

em e ternaʒ dona e i domi ne:
⁊ lux perpetu a lu ce at e i.
Quia pec. in ſcdo noc. añ. Jn loco paſcue. E u o u a e.
pſalm⁹ Dn̄s rgit me. añ Jn loco paſcue ibi me collocauit.
Añ Delicta. E u o u a e.
pſalm⁹ ad te do mine le uaui aiʒ
Añ Delicta iuuen
tutis me e et ignorātias meas ne memineris do

pſalm°
Dñs illumina tõ mea.
mine. Añ. Credo videre. E u o u a e. Añ.
Credo vide re bona domini in terra viuentium.
℣. Collocet eos dominus cuꝫ principibus. ℟. Cum
principibus populi ſui. Reſponſoriũ quartũ.
T
Eméto me i de us:q̃a vent⁹ eſt
vita me a. Nec aſpi ciat me vi-

ſus domi nis. ℟. De ꝓfundis clamaui
ad te domi ne: domine exaudi vocem
me am. Nec aſpi ciat. 2ꝰ tonꝰ ℣. Re quiem
eternaꝫ dona e is domi ne: et lux ꝑpetua
lu ce at e is. Nec aſpi Seiū v.
Eu mihi domine: qui a pecca ui

nimis in vi ta me a: quid faciā mi ſer
v bi fu gi aʒ: niſi ad te deus
me us. Miſe re re me i: dū
vene ris in nouiſſimo di e.
℟. A nima me a turba ta eſt val de: ſed tu do
mine ſuc cur re e i. Regl.

ſecūdꝰ tonus.
Miſe re re. ℟. Re qui em eternam dona e-
is domi ne: et lux perpetu a lu ceat
e is. Miſe re re me i. ℣. vj.
NE recor de ris pec ca ta me a
do mine Dum veneris iudi ca re
ſe culum per i gnez.

℣. Dirige do mine deus me
us in cōſpectu tuo vi am me am. Dñ
Sextus tonus.
ne ℟. Requiem eternā dona e is
domi ne: et lux perpetua lu ce at e
is. Dnz veneris.
In.iij. noctur.
Añ. Cōplaceat tibi
pſalm⁹
expectās expectavi dñz.
E u o u a e. Añ. Cōplaceat tibi domine vt

e ripias me: ad adiuuanduȝ me fe ſtina. Añ Sa-
pſalm⁹
Beat⁹ qui ītel ligit ⁊c̄
na dñe. Euouae. Añ Sana dñe animã meã
pſalm⁹
Quem admodꝫ deſid:at
ga peccaui tibi Añ Sitiuit. E u o u a e. Añ.
Sitiuit anima mea ad deuȝ viuũ q̄ndo veniã ⁊ ap
pare bo ãte fa cieȝ dñi. Ne tradas beſtijs
R̄.
aĩas ꝯfitētes tibi. Et aĩas paupũ ne obliuiſcar| i fieȝ.

Peccātē me q̄tī die ꝛ nō me pęniten
te3: timoꝛ moꝛtis cōtur bat me. Quia in in
fer no nulla ē redēpti o: miſerere me
i de⁹: ꝛ ſal ua me.
primus tonus.
Deus in nomine
tu o ſal uū3 me fac: et in virtute tu a
li be ra me.
Repe.
Qui a in infer no

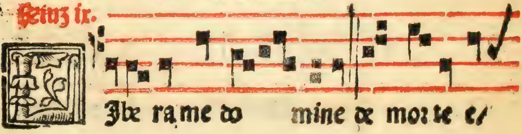

primus
tonus.
℟. Requiem eternā dona eis domi ne. vt ſ.
℟. viij.
Domine ſecūdū actum me um no-
li me iudi ca re: nihil dignum
in cōſpectu tuo o e gi: i deo de
pre cor ma ie ſtatem tu am.
Ut tu deus de leas ini q-

vt s. in iij. Reſp.

¶ Sequens reſponſoꝛium cantatur pꝛo nono reſponſoꝛio: quando officium cantatur: ⁊ quando funus eſt preſens, ſicut notatum eſt: cuȝ ſuis verſiculis. Et eſt cantus cõmunis.

Reſp ix.

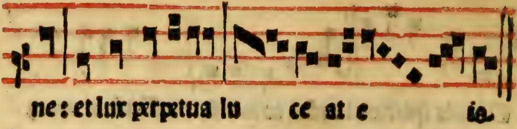

ter na in di e illa tre menda. Quãdo ce-
li mo uẽdi ſũt et ter ra. Dũ ve-
ne ris iudi a re ſe cũlum
per i gnẽ. ℣. Tremẽs factus ſuʒ ego et ti-
me o: dũ diſcuſſi o ve nerit atqʒ ven tu ra i ra.
Quãdo ce li ℣. Dies illa dies i re: calami-

tatis z miſeri e: dies mag̃ et a mara valde. Dũ
℟. Requiez eternã dona e is do mine: z lux per-
petu a lu ceat e is. Et repetitur ℟e Libe ra me do-
Et cantaẽ totũ vſqʒ ad ſeculuʒ per ignẽ. ſuclu fine. Ad lau.
mine de abſolute icipit añ Exultabũt domino.
pſalm⁹ Miſerẽ mei de⁹
E u o u a e. Añ. Exultabũt domino oſſa hu
mili ata. Añ. Exaudi domine. ps. Te decet.

Añ. Exaudi domine ora ti onez meam: ad te
omnis ca ro veni et. Añ. Me ſuſce-
pſalm⁹ Deus de⁹ me us ad.
pit. E u o u a e. Añ. Me ſuſce pit dexte-
ra tu a do mi ne. Añ. A porta inferi. E u o u a e.
pſalm⁹ Ego dixi in dimidio
Añ. A porta inferi erue domine animã me-
pſalm⁹ Laudate dominuz de celis.
am. Añ. Omnis ſpiritus. E u o u a e. Alla.

Omnis ſpiritus laudet dominũ. ℟. Audiui vocez
de celo dicẽtẽ mihi. Añ. Ego ſuz. E u o u a e.
ꝛc. vt s. i veſpis
pſalm⁹ Bñdi-ct⁹ dñs deus iſ-
rael. Añ. Ego ſym reſurrectio et vita : qui credit
in me etiaz ſi mortuus fu erit viuet: et omnis qui
credit in me non mori etur in e ternum.
primus tonus.
Verſus Regem eternaz dona e is domi

P

Sequens Reſponſorium cantatur: quan-
do proceſſionaliter portatur corpus defun-
cti ad eccleſiam: et quando fit officium
in eccleſia: vel ſicut mos eſt patrie.

chriſtꝰ q̃ vocauit te: et in ſinu abra/
he angeli deducant te. Suſcipientes
quartus tonus
animam. ℣. Requiem eternā
dona ei domine: et lux perpetua lu ce-
at e i. ℟ pet Offerentes eam
in cō. Añ. In paradiſum deducant te angeli:

P ij

in tu o aduētu ſuſcipiant te martyres et perdu-
cant te in ciuitatem ſanctam hie ruſalem. An.
Chorus angelorū te ſu ſcipiat: et cum la za-
Et repe- tit añ ſi ne cē fu- erit do- nec per-
ro quōdā paupere eternā habeas regem.
ps. Cōfitemini dño qm̄ bonus qm̄ i ſclm̄ mia ei⁹. vſqꝫ i finē.
ueniant ad tu- mulū.
Añā. Aperi te mihi. E u o u a e.
quo finito: repe
tāt añ. Aperi te mihi portas iuſtici e: ꝫ ingreſſus

in eas cõfitebor dño. añ. Ingrediar. E u o u a e.
pſalm⁹ Quemadmod deſid'at
Aña. Ingrediar in locũ tab naculi admirabilis
vſq; ad domũ de i. añ. Hec reges mea. E u o u a e.
pſalm⁹ Memẽto dñe dauid.
Añ. Hec re ges mea in ſeculũ ſeculi: hic habita
bo quoniã elegi eã. Añ. De terra formaſti me.
pſalm⁹ Dñe probaſti m̃ et cog.
E u o u a e. Aña. De terra formaſti me: carne

induiſti me redéptor meus domine: reſuſcita me
in nouiſſimo di e. Añ. Nõ intres. E u o u a e.
pſalm⁹
Dñe ex
au. oio
nẽ meã
auri. p. Aña Nõ intres in iudici uʒ cũ ſeruo tuo do
mine: qa nõ iuſtificabi tur in cõſpectu tu o om
nis viuens. Añ. Omnis ſpiritus. E u o u a e.
pſalm⁹
Lauda
te dñm
de celis
Aña. Omnis ſpiritus laudet dominuʒ. Añ. Ego

pſalm⁹
Bñdi- ct⁹ dñs de⁹ iſrl'.
ſum. E u o u a e. Aña Ego ſu͞z reſurrecti o
et vita : qui credit in me etia͞z ⁊c̃. vt ſ. folio 113.
Tonus p diebus feſtiuis ſimplicibus
T E deum laudamus: te dominū cōfi-
temur. Te eternu͞z patrē omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli: tibi celi ⁊ vniuerſe poteſtates
Tibi cherubin et ſeraphin inceſſabili voce pcla-

mãt: Sanctus: Sanctus: Sanctus dominꝰ deus
ſabbaoth. Pleni ſũt celi ⁊ terra maieſtatis glorie
tu e. Te glori o ſus apoſtoloꝝ chorꝰ. Te ꝓpheta-
rũ laudabilis numerꝰ. Te martyꝝ cãdidatus lau-
dat exercitꝰ. Te ꝑ orbẽ terrarũ ſancta ꝯfitetur ec-
cle ſi a: Patrẽ immẽſe maieſtatis. Venerãdũ tu-

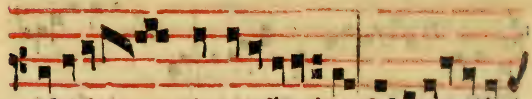

um verū z vnicū fi liuz. Sáctū q̄ꝫ paraclitū ſpi-
ritū. Tu rex glori e chriſte. Tu patris ſempiternꝰ
es fi liuꝰ. Tu ad liberandū ſuſcepturꝰ hominez
nō horruiſti virginis vteruz. Tu deuicto mortis
aculeo: aperu i ſti credētibus regna celoꝛuz. Tu
ad dexteram dei ſedes in glori a pa tris. Ju dex

crederis eſſe venturus. Te ergo queſumꝰ tuis fa-
mulꝭ ſubueni: quos ꝑcioſo ſãguine redemiſti. Eter
na fac cuꝫ ſãctis tuis gloria munerari. Saluuꝫ fac
populũ tuuꝫ domine: ꝛ benedic hereditati tue. Et
rege eos et extolle illos vſqꝫ in eternum. Per
ſingulos dies benedicimus te. Et laudamus no

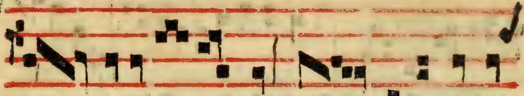

men tuum in ſeculũ: et in ſeculuʒ ſeculi. Digna-
re domine die iſto ſine peccato nos cuſtodire. Mi
ſerere noſtri domine: miſerere noſtri. Fiat miſe
ricordia tua domine ſuper nos: quemadmo-
dum ſperauimus in te. In te domine ſperaui:
Totus
chorus
cantet
non cõfundar in eter num.
In nõ nullis ec
cliis cãtat poſt
prandiũ vna de
antiphonis ſe-
quentibus.

Sancta ma ri a ſuccur re mi-
ſe ris: iu ua puſillani mes: re fo ue de-
bi les: ora pro popu lo: interue ni p cle-
ro: interce de pro deuo to femine o
ſexu: ſentiant omnes tu um leua mē quicū
q̃ cele brāt tuā cōmemora tio nē.

Aſſiſte para ta votis poſcenti uʒ:et repende õnib⁹
optatuʒ ef fe ctū:ſit tibi ſtudiuʒ aſſidue exora
re p populo de i:que meruiſti benedi cta
tẽpore paſchali
Iteʒ a-
pciuʒ ferre mundi. allelu ia.
lia aña.
S Ub tuuʒ preſi di um ɔfugi mus
ſancta de i genitrix: noſtras depreca ti o nes ne

deſpicias in neceſſitatibus: ſed a periculis

cun ctis libe ra nos ſem per virgo glo-

ri o ſa bene di cta. Alle lu ia.

℣. Ora pro nobis ſancta dei genitrix. Oõo poſt añaz.

C-Oncede nos famulos tuos qͤſum⁹ domine de-us perpetua mẽtis ⁊ corporis ſanitate gaude-re: et glorioſa btẽ marie ſemp̃ virgis interceſſione: a preſenti liberari triſticia: et eterna perfrui letitia: Per dominũ noſtrũ ieſum chriſtũ. Itẽ alia oõo.

D-Efende queſum⁹ domine beata maria ſemp̃ virgine intercedẽte: iſtam ab omni aduerſitate familiam: ⁊ toto corde pſtratã: ab hoſtiuȝ ppitius tuere clemẽter inſidijs. Per Alia oõo p̃ peſte hoſtiuȝ.

E-Xaudi nos de⁹ ſalutaris nr̃: ⁊ intcedẽte beata maria ſp̃ vgĩe pplm tuũ ab iracũdie tue fro-rib⁹ liberaꝝ: ⁊ mĩe tue fac largitate ſecuꝝ. Per domi-nuȝ noſtrũ ieſum chriſtum.

¶Finis Cantorini Romani: impreſſi
Venetijs ꝑ dñm Lucantoniū de
Giunta Florentinuꝫ: Anno
dñi milleſimo q̄ngente
ſimo tertiodecimo
die ꝟo tertia
decēbris.

✠

Regiſtrum.

A B C D E F G H I K L M N O P.
Omnia ſunt quaterna.

